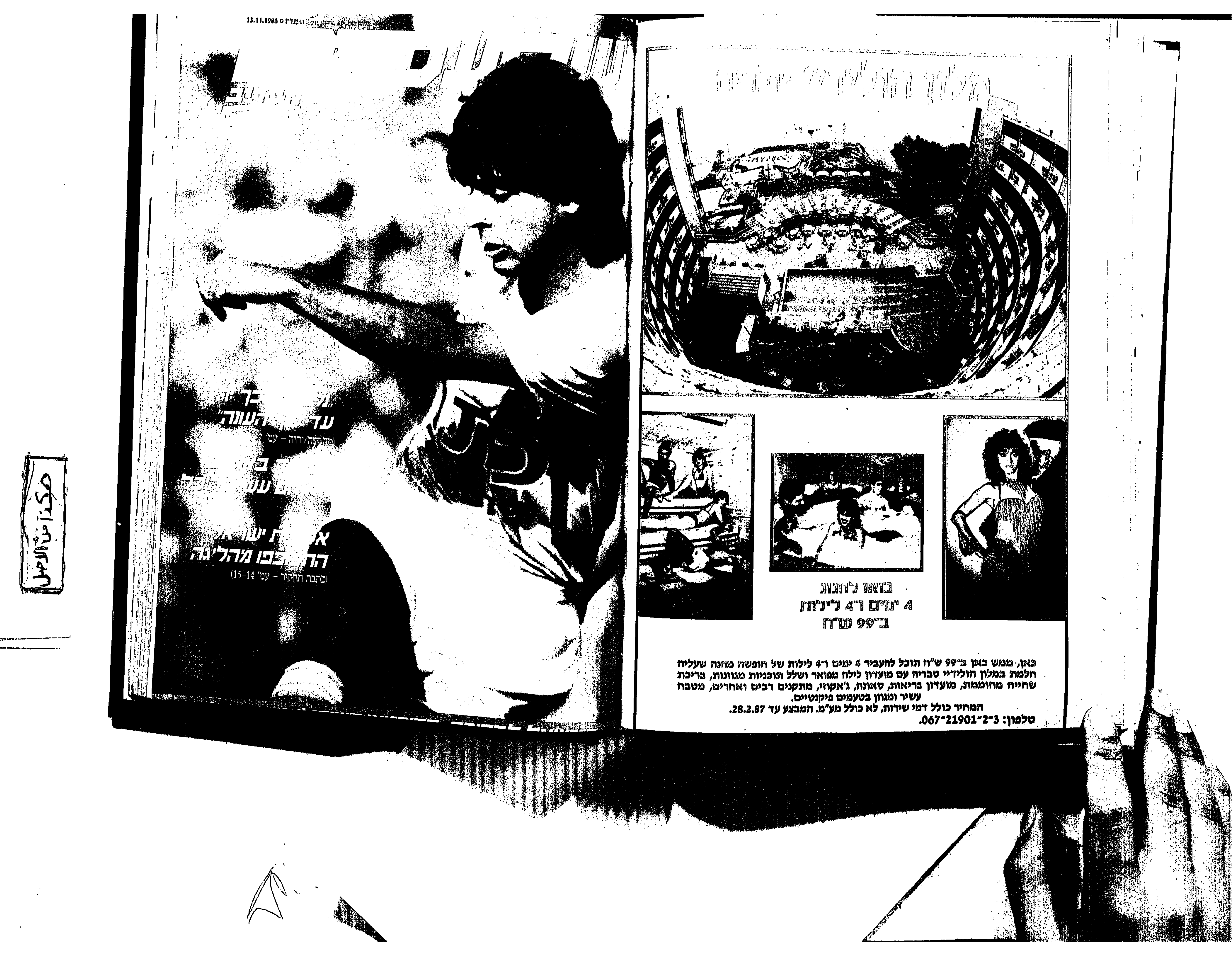


13.11.1986
(כתבת תחקיר – עמ' 14–15)
בואו ליהנות
4 ימים ו־4 לילות
ב־99 ש"ח
כאן, ממש כאן ב־99 ש"ח תוכל להעביר 4 ימים ו־4 לילות של חופשה מהנה שעליה
חלמת במלון הולידיי טבריה עם מועדון לילה מפואר ושלל תוכניות מגוונות, בריכת
שחייה מחוממת, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים ואחרים, מטבח
עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.
המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ. המבצע עד 28.2.87.
טלפון: 3־2־21901־067.

חמישים לשבועספורט

גליון זה הוא ה־50 בסידרת גליונות „שבועספורט" שראה אור בשנה האחרונה. בדרך כלל – סיבה קטנה למסיבה, אם כי נישדה עתונות הספורט נחשב הזמן לקצר.

ובכל זאת – סיבה למסיבה, ולו רק בגין ההתמדה והרצף שבהופעתו של שבועון הספורט המצולם, המצורף מדי יום חמישי ל„מעריב". מעלתו הגדולה של שבועון ספורט בכך שאינו מסתפק בסיקור האירועים השוטפים, אלה שאנו רגילים לקרוא עליהם בכל מדור ספורט מצוי. הגאווה שלנו היא על הכניסה לעולמם של ספורטאים וענפי־ספורט יוצאי דופן, שאינם זוכים לדיווח שוטף ועקבי.

בנקודה זו – הצליח „שבועספורט" מעל למשוער, ויעידו מכתבי הקוראים הרבים המציפים את המערכת מדי שבוע.

לא סוד שיש ענפי ספורט ונושאים שאינם באים לידי ביטוי במדורים היומיים. אולי מחמת קוצר היריעה, או שמא אינם ממוקמים גבוה בטבלת העניין שהעורכים מציבים לעצמם. „שבועספורט" הצליח לשלב בשנתו הראשונה גם מזה וגם מזה.

הרשו לי כמה מלים אישיות: ווטאציה, לא רק בממשלה. גם אצלנו. אחרי 50 גליונות אני נפרד משותפי לעריכה, אלכס דורון, ומותיר בידיו האמונות את המלאכה. בטוחני שהוא ימשיך בה על הצד הטוב ביותר.

משה לדר

אלי אוחנה, זו יכולה להיות השנה שלו ושל בית"ר ירושלים. עד היום – 6 שערים בליגה הלאומית. צילם: עדי אבישי

שבועספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לדר

עריכה: טובי פולק

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות:
נילה שניידר, חיליק עמיר
טלפון: (03)439442

היציאה מן הבוץ...

כותבים

האם זה יכול לקרות אצלנו ?

לפני זמן קצר שידרה הטלוויזיה משחק כדורגל בין נערי אנגליה ואיטליה עד גיל 15. המשחק התקיים באיצטדיון „וומבלי" בלונדון לעיני 100 אלף צופים.

משחק זה עורר אצלי כמה שאלות. האם קיימת בארץ נבחרת של נערים עד גיל 15 ? ואם כן – האם קיימה משחק בין־לאומי באיצטדיון רמת־גן לעיני צופים רבים ?

רומני שהתשובה לכל השאלות שלילית.

טל בן־אליהו
ראשון־לציון

למה לא על כדורסל?

כמדורי הספורט כותבים הרבה מאוד על ליגות הכדורגל באירופה. למה אי אפשר להקדיש מקום לליגות הכדורסל באירופה ? אנחנו לא משחקים בגביעי אירופה בכדורגל, אך בכדורסל כן. אז למה לא ?

איתי רום
רמת־השרון

כחול־לבן ועיתונאי הספורט

נכחנו במשחק במסגרת גביע אירופה למחזיקות גביע בין הפועל חולון לקבוצה טובה בהחלט – ויליבאן מצרפת. שחקני חולון אמנם לא התעלו, אולם נהנינו מאוד ממבצעיו הסוחפים של הרכז החולוני ישראל אלימלך, אבל זה לא חדש. מכירים כבר.


תומר חנוך: תוצרת כחול לבן

במחצית השניה נכונה לנו חוויה מרגשת. ילד פלא, בן 16½ עלה למגרש, וללא שום גילוי של פחד או התרגשות, אירגן את הקבוצה, סחף אותה במעברים נפלאים מהגנה להתקפה, חילק אסיסטים סטייל בארי לייבוביץ', הפעיל נהדר את קני באניסטר (שרק אז החל לגלות שמץ מיכולתו האמיתית) וסיים בסל הלהיב של 3 נקודות כדי לסיים את המשחק כהפרש שיא (באותו ערב).

בדקות בהן שיחק, הצטרף הנער לאלימלך הוותיק ביצירת תחושה נעימה בקרב 2000 הצופים שיש עתיד מבטיח לכדורסל הישראלי. הכרוז הציג את התופעה הנ"ל: תומר חנוך.

ואולם, התופעה המדהימה באמת נתגלתה רק למחרת היום, בעיתונות הספורט היומית: „עיתונאי הספורט" של העיתונים הגדולים התעלמו ולא הזכירו בכלל במילה (!) את משחקו של תומר.

נותר לנו רק לקוות שהם פשוט לא היו במשחק... ובלבד שאין אנו עדים להיווצרות מדיניות חדשה ומוזרה (בלשון המעטה) של הצנעת הכחול־לבן אל מול האמריקניזציה של הספורט בארץ.

לתומר חנוך – יישר כח !

ד"ר מישל פרוספר
חולון

הדרבי „הגדול" ?

פעמיים בשנה חוזרת אלינו ההצגה הידועה בכינוי „הדרבי התל־אביבי הגדול". מרכיבי ההצגה כמעט תמיד זהים: בשבוע שלפני המשחק ממלאות כתבות צבע גדולות את מדורי הספורט, ודוחקות לפינה את שאר הידיעות. ככל שקרב ה„יום הגדול" עולים המתח והציפיות לשיאים חדשים. ביום המשחק מתמלא האיצטדיון עד תום. הגזבר והספסרים חוגגים על חשבון קוני הכרטיסים, הנדרשים לשלם מחיר מופקע. גם הסוף קבוע: האכזבה מהמשחק גדולה, ואז מגיעות הכותרות בנוסח „ההר הוליד עכבר". השחקנים במגרש מתחלפים, אבל ההצגה לעולם נשארת.

הסטטיסטיקה של תוצאות הדרבים מלמדת על ממוצע עלוב שבו מככבות תוצאות ה־0–0 וה־1–0 תפקיד מרכזי. זה נמוך בהרבה מהממוצע הכללי של הליגה הלאומית, שגם היא אינה, כידוע, משופעת בשערים רבים. מפליא אותי כיצד מצפים שמשחק כזה, שבו יודעים כי המתח והיוקרה כה גדולים, שיתעלה לרמה גבוהה. כגודל הציפיות – כך גודל האכזבה.

לסיום, השוואה קטנה: ביום הדרבי נערכו בלונדון 3 דרבים אנגליים. הרי תוצאותיהם: ארסנל – צ'לסי 3–1, ק.פ.ר – טוטנהאם 2–0, צ'ארלטון – ווסטהאם 3–1. לפני כמה שבועות ווסטהאם – צ'לסי 5–3 (!) שם, כנראה, לא רק „חולבים" את כספו של הקהל, אלא גם דואגים שהוא גם יהיה מרוצה בתום המשחק.

ניצן שחר
קיבוץ חצור



שוב דשא בקרית־אליעזר: הפעם לחנייה

חיפה לא יכולה בלי דשא. לאחר שפרנסי הכדורגל שלה סיפקו במהלך הקייץ האחרון הרבה מאד מידע על בעיות הדשא של האיצטדיון העירוני, הם מסרו השבוע גם על דשא אחר, יחיד במינו בארץ ובעולם שישתל במגרש האימונים החדש ליד איצטדיון קרית אליעזר. הדשא החדש אינו מיועד לשימושם הבלעדי של הכדורגלנים, אלא לגלגלי מכוניותיהם... הדשא ישמש גם מגרש חנייה לאלפי כלי רכב הבאים למשחקים הנערכים באיצטדיון החיפני.

נמסר כי זן הדשא המיוחד, קשיח וצפוף, הומלץ למומחי העיריה בידי שני מומחים במכון וינגייט. ראש מינהל החינוך בעירית חיפה, ד"ר מרדכי פרי, קנה את הרעיון בהתלהבות.

הדשא ישתל בתוך כמה חודשים ויועמד לרשות המכוניות... כן יורחב קרית אליעזר ב־2500 מושבים נוספים כדי שיוכל לאכלס 20 אלף צופים.

יונתן הללי

סמל אליפות העולם לקאדטים

זהו סמל אליפות העולם הראשונה לקאדטים בסיף, שתהיה באפריל 1987 בישראל. המארגנים מסרו כי יש לצפות גם להשתתפותם של סייפים מהגוש המזרחי וממדינות אחרות שאין להן יחסים רשמיים עם ישראל. התוכנית תכלול את כל מקצועות הסיף: רומח, דקר וחרב.

פולי חוצה את קו הגמר במרתון ניו־יורק (צילום־צבע א.פ.)

היו"ר המצרי התנצל בדמעות על ביטול המשחק עם ישראל

מני וייצמן, היו"ר החדש של איגוד הכדוריד, חזר שפוף מאד מקונגרס ההתאחדות הבין־לאומית שהיה בסנגאל. בהופעתו הראשונה בזירה הבין־לאומית קיבל זבנג גדול – ודווקא מאלו שכל העת שיחקו לפניו את המשחק שהם תומכים בו.

ישראל, שהיתה מועמדת לארח ב־1988 את אליפות העולם דרגה ג' וזכתה לתמיכה מלאה של מדינות מערב־אירופה, נפלה קורבן לשיתוף הפעולה הפוליטי בין מדינות הגוש המזרחי למדינות ערב, שהכריעו בהצבעה, לאחריה נקבע כי ישראל לא יכולה לארח את האליפות.

קשרים הדוקים יצר וייצמן עם יו"ר איגוד הכדוריד המצרי, חאסאן מוסטאפה. השניים גילגלו שיחות במשך שעות ארוכות, ואף תיכננו ביניהם את טקס הפתיחה למשחק הבין־ארצי ההיסטורי, בין ישראל למצרים שאמור היה להיערך בטורניר שש האומות בהולנד. דקות ספורות לפני שיחת התיכנון נודע לפתע לוייצמן שהמצרים ביטלו את השתתפותם בטורניר. מוסטאפה לא ידע עדיין – והתלהב מכל רעיון שעלה בשיחתם, למרות שהיו"ר הישראלי אמר לו שהוא יודע שמצרים ביטלה את השתתפותה. מוסטאפה ניסה לשכנע את וייצמן שהוא טועה. זמן קצר לאחר שנפרדו משיחתם זו, חזר היו"ר המצרי אל עמיתו הישראלי כשדמעות בעיניו והתנצל על שלא ידע שאכן מצרים ביטלה השתתפותה בטורניר בהולנד.

בתצלום מימין: מני וייצמן בחברת נציגי מצרים, קונגו, אלג'יר והמדינה המארחת – סנגאל.

ברוריה ביגמן

סערה בניו־יורק: האיטלקים קיבלו ערוי דם לפני המרתון

אפילו לאחר אירוע המוני וססגוני מאד כמו מרתון ניו־יורק ה־17, שנערך בשבוע שעבר בהשתתפות 20,141 רצים (19,833 מהם הגיעו לקו הגמר – שיא), יש כבר שערוריית סמים. אמצעי התקשורת האמריקניים דיווחו, כי העובדה שבין תשעה הגברים הראשונים היו ארבעה איטלקים ובין שמונה הנשים הראשונות, שלוש איטלקיות – "רק סיפקה בנזין לשמועה, שלא נסתרה עדיין, כי רצי איטליה קיבלו לפני הזינוק הזרקת דם רווי חמצן, בערוי מיוחד, כדי לספק להם אנרגיה נוספת".

המנצח, ג'יאני פולי, 25, שקיבל על נצחונו 25 אלף דולאר (ואם ינצח ב־1 במארס גם במרתון לוס־ אנג'לס יקבל עוד 75 אלף...), נשאל לאחר הריצה בעניין הערוי והשיב: "לא שמעתי מעולם על שיטה כזאת... אני מניח שמאמני ורופאי היו מתנגדים לזה. אני עדיין חושב כי המרתון הוא אירוע נקי מסמים ו'תרגילים' שכאלו". אגב, זו הפעם הראשונה שבמרתון הזה נערך מיבדק סמים.

בעוד פולי מתגונן ומצטדק על נצחונו, צפרו המכוניות ברעש מחריש אוזניים, נשמעו קריאות עידוד וצהלה מכל בית ודמעות אושר נראו על לחייהם של מאות מתושבי העיירה הלומבארדית הקטנטנה לומואנה, בקירבת העיר ברשייה, למרגלות האלפים האיטלקיים. כך חגגו שם את נצחונו. פולי הוא בן המקום, האיטלקי השני בשלוש שנים רצופות שניצח במרתון ניו־יורק, היוקרתי מבין כל המרתונים השנתיים. קדם לו אורלנדו פיזולאטו.

"זה הנצחון הגדול בקריירה שלו", סיפר אחיו. "איש מאיתנו לא ציפה לכך. ערב הזינוק למירוץ טילפן ג'יאני מניו־יורק ואמר כי נוכל לראותו בשידור הטלויזיה הישיר מארה"ב, רק בקו הזינוק שכן אינו חש בטוב ואינו מסוגל לסיים את הריצה. אך ככל שחלף הזמן והרצים השלימו עוד ועוד קילומטרים במסלול ידענו כי הוא רץ ללא מתחרים".

כשנותרו כ־8 ק"מ לסיום באו לבית משפחת פולי מאות מבני העיירה כדי לסייע לאמו, אחיו ואחותו של פולי לעודדו מרחוק. ארוסתו, פלאוויה, 25, פרצה בבכי ואז החלה החגיגה האמיתית בעיירה.

פולי גילה כי רק לפני שנתיים ניצח לראשונה בחייו במרתון – באליפות איטליה. אחר כך נפצע ולכן לא רץ באולימפיאדת לוס אנג'לס. את ה"קאמבק" ביצע אשתקד כשרץ בשיקאגו (הגיע רביעי). "אבל אז הבנתי שרצתי יותר מדי...", אמר. למרתון ניו־יורק התייצב פצוע. הופעתו הקודמת השנה היתה באליפות אירופה בשטוטגרט – אך לזינוק שם התייצב עם שפעת וסיים במקום 13..

מנצחת הנשים, הנורוגית גרטה וייץ, שעשתה לה מנהג קבוע לנצח בכל מרתון בשמונה השנים האחרונות, הישוותה בכך את שיא הזכיות במרתון אחד, של ג'ון קלי (מ־1956 עד 1963).

בעוד ניו־יורק חוגגת אירע אסון במרתון אמריקני אחר שנערך בדיוק באותה שעה בוואשינגטון: איש מארינס בן 32, מרטין וורסט, התמוטט ומת במהלך המרתון ה־11 של חייל הנחתים.

הינו על רקע האיור של דרו.

הינו הגדול יורד מהאופניים

צרפת הצדיעה השבוע לאחד מגדולי ספורטאיה ובלי ספק מטובי ספורטאי־תבל. ברנאר הינו, 32, 11 שנה מקצוען על האופניים, בעל חמש זכיות ב"טור דה פראנס" רב היוקרה – שהחליט לפרוש מהמסלול. יריבין־עמיתיו, אוהדיו הרבים ומאות עתונאים שאופניים הם מקצועם, התכנסו ביום א' במחוז ברטאן, משם בא הינו, ובמסגרת אירוע של ציקלו־קרוס (מירוץ מכשולים) שבו השתתף הינו עצמו – נפרדו ממנו.

כיאה לאלוף גדול, גם הפרידה היתה "פומפוזית": במסע הצדעה שהחל ברכבת מיוחדת שיצאה עם החוגגים והידידים הרבים מתחנת מונמארטר בפאריס לקסואה, במחוז ברטאן בצפון־מערב צרפת.

"בגיל 32 – זה הסוף. אני יורד מהאופניים", הכריז הינו, שהשבוע חגג את יום הולדתו. הטקס נערך חמישה ימים בלבד לפני חגו הפרטי. נראה כי המחשבה לעשות את הצעד הזה גמלה בליבו בקייץ, כאשר לא הצליח לזכות ב"טור" בפעם השישית והותיר את הפרס לאמריקני גרג האמונד, הראשון מארצו של הדוד סם שזכה ב"טור".

הינו, בלי ספק מגדולי רוכבי האופניים בכל הזמנים, עבר על זוג גלגלים מרחק של יותר מ־45 אלף ד"מ מדי שנה. רבים משווים אותו לאדי מרקס הבלגי ולז'אק אנקטיל הצרפתי – כיום פרשנים בתקשורת בארצותיהם.

לאמצעי התקשורת הצרפתיים היתה איפוא סיבה לחגוג והם אמנם יצאו מגידרם. דרו, אמן הקריקטורות המצויין של "ל'אקיפ" הפאריסי, כיבד אותו באיור מיוחד ואוהב.

בין הנצחונות הגדולים של הינו: אליפות העולם על כביש ב־1980, הזכיות ב"טור" בשנים 1978,1979,1981,1982 ו־1985. נצחונות בג'ירו האיטלקי ב־1980, 1982 ו־1985, נצחונות ב"טור" הספרדי ב־1978 ו־1983. הפרס הגדול של האומות ב־1977, 1978, 1979, 1982 ו־1984 ועוד.

חפש את האשה – גם בזירת האיגרוף

מאחורי כל אלוף גדול – עומדת אשה. זה נכון במיוחד כאשר מדובר בשני הלהיטים של עולם האיגרוף, כיום, שוגר ריי ליאונרד ומארווין מארוולוס האגלר, שייתמודדו ב־6 באפריל בלאס־וגאס, במה שכבר זכה לכינוי "הקרב של המאה". התואר העולמי במשקל בינוני קורץ לשניהם. הם כבר נמצאים בעיצומן של ההכנות לקראתו.

חואניטה ליאונארד וברטה האגלר מקוות שבאירוע זה יסיימו בעליהן את קריירת האיגרוף שלהם. שתיהן העניקו "אור ירוק" לקיומו של הקרב.

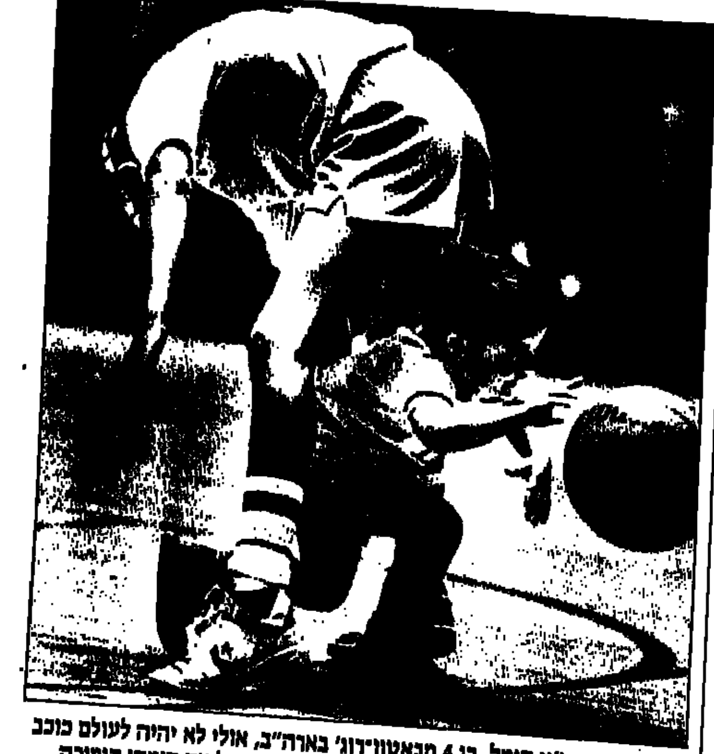
"לא שיניתי דעתי בקשר לכך שעליו לפרוש אבל אני מעריכה מאד את שוגר ריי כאדם וכמתאגרף. הוא יודע מה עליו לעשות. אני עדיין לא הייתי בזירה", אמרה חואניטה. בנו של שוגר, ריי ג'וניור אמר: "אבא הוא טיפוס של אוהב יותר מאשר לוחם בזירה"...

אשתו של האגלר הקרח אמרה: "הגיע הזמן לתלות את הכפפות, כי הוא כבר ניצח את כולם והוכיח שאין שני לו. הוא הטוב מכולם".

פטנט נגד סינוור במים

טרי ניילסון, מפקדה של שייטת "רויאל נובה סקוטיה" המשתתפת בתחרות השייט הגדולה "גביע אמריקה" הציג בשבוע שעבר בפרמנטל, אוסטרליה, את הציוד החדיש ביותר נגד סינוור במים. אלו הם משקפיים מיוחדים שהתקין. החידוש טוב לכל מי שעוסק בשייט, לא רק ל"יחסני גביע אמריקה" רב היוקרה.





קטן ומתוק... ג'יי הימל, בן 4 מבאטון־רוג' בארה"ב, אולי לא יהיה לעולם כוכב של "דאנק" ומטביען־סלים מבריק, אבל עתה הוא מנצל את קומתו הנמוכה כדי לעבור בכידרור חצוף ומהיר, בין רגליו של שומרו בן ה־12, במשחק ראווה בכדורסל שנערך בעירם. תצלום מדליק (א.פ.)

הכדור הוא הגול

אבי מלך



מודח רון אטקינסון: האוהדים הצביעו ברגליים (תצלום א.פ).

הקטע הנוכחי הוא אקטואלי משום שהוא קשור לא רק למצבה המשפיל של יונייטד האהובה שלהם במורדות הטבלה, כי אם לפולקלור... יהודי־ישראלי. אני מבקש למפרע סליחה ממי שיזדקק לתרגום בגוף הבדיחה, שהפואנטה שלה מוחצת רק בשפה האנגלית, אבל בשל החיוניות של האנקדוטה וכל שנאמר לעיל אינני יכול פשוט לעמוד בפיתוי.

לאחר כשבעה מחזורי ליגה השתרכו להם השדים האדומים אי־שם בירכתי הטבלה עם 4 נקודות עלובות. מה ההבדל, שאלו אז האוהדים הנאמנים, בין מנצ'סטר יונייטד ובין מגן־דוד? הם השיבו בעצמם:
The star of david has six points...

אדיר הוא

הגיע הזמן. לאחר 7 מחזורי ליגה, ויותר מחודש ימים שהמאמן הלאומי החדש, היוגוסלאווי מיליאנקו מיחיץ', שוהה בחברתנו, סבור המדור שלפניכם כי יש באפשרותו להמליץ בפניו על תוספת מכובדת וחשובה לסגל שלו: השוער אדיר שמיר.

לא צריך גם להשחית הרבה מילות הסבר: מי שראה את ביצועיו של שוער הפועל כפר־סבא מאז פתיחת העונה יודע אל־נכון כי אדיר שמיר הפגין יכולת מצויינת ויציבות ראויה לשמה. הייתי מסתכן ואומר שביכולת הזו שמיר הוא הממרח בסנדוויץ' בין הפרוסה העליונה, אבי רן, לזו שמתחתיה, בוני גינצבורג.

עדיין לא השתכנעת, מיחיץ'? תן לאדיר הזדמנות -- הרי בתכנית המצומצמת והבלתי־מחייבת של הנבחרת לשנה הקרובה אין למעשה מה להפסיד – והוא יוכיח אם ההימור־לא־הימור הזה היה כדאי.

רגליים יקרות

אוהדי מנצ'סטר יונייטד – מאוכזבים, מיואשים, מתוסכלים, ממורמרים מכך שהשדים האדומים שלהם לא היו אפילו ורודים העונה, הצליחו בסופו של דבר לפטר את רון אטקינסון. כן, כן, אני שם לב למה שאני כותב. האוהדים הם שגרמו במישרין לפיטוריו של 'ביג רון'.

אמרנו אוהדים ולא 'הרחוב', וזה למעשה ההבדל הלא־כל־כך קטן אליו צריכים לשים לב כל אלו, למשל הטלוויזיה הישראלית בחדשות חצות של ערב שבת שעבר, האומרים פתאום במין שמחה לאיד בלתי מובנת כי „גם באנגליה מפטרים מאמנים".

ואכן, האוהדים באולד־טראפורד הראו בסופו של דבר לרון אטקינסון את הדרך ללשכת המובטלים (לא לאורך זמן, אני מעריך), אבל הם לא עשו זאת בחבלה ואלימות, באיומים על ההנהלה, או במקהלות משטמה באימונים ובביצועים. הם עשו זאת בדרך האחת והיחידה, הלגיטימית הבטוחה והיעילה ביותר העומדת לרשותם: הם הצביעו ברגליים.

כל עוד נשמעו ביציעים צעקות גנאי כלפי אטקינסון והישגיו, יכול היה מרטין אדווארדס, היו"ר הממולח של יונייטד, להרשות לעצמו להתייצב מאחורי אטקינסון ולתת לו גיבוי. אבל כאשר קולות הרעם והזעם נשמעו, בשבתות, כבר יותר ויותר בפאבים ובמקומות הבילוי האחרים שמציעה מנצ'סטר לתושביה, לא נותרה לו ברירה אלא להרים טלפון לאברדין ולנסות לדוג משם את אלכס פרגוסון המצויין.

אפשר אולי לא לאהוב את המציאות המרה הזו, בת הממון והתקציב מנגנים כינור ראשון, אך אי אפשר להתעלם ממנה, וה'סטרטפורד אנדרס' (שמו של יציע האוהדים באולד־טראפורד) הבינו את הכלל הזה, ואת הנשק היחיד שבאמתחתם, טוב מכולם. כאשר לא עזרו ההפגנות הם פשוט הפסיקו, בשבועות האחרונים, לבוא למשחקים של אליליהם.

הממוצע השנתי של אולד־טראפורד הוא הטוב בליגה, בין 40–45 אלף צופים למשחק. כך זה גם היה בתחילת העונה הזו. אבל ההופעות האפורות עשו את שלהן, ולפתע ניתן היה לגלות קרחות באיצטדיון. רון אטקינסון, מנהל ססגוני, יומרני אך פזיז־דעת, שילם על הקרחות הללו במשרתו. עכשיו הוא ירצה אולי ללמוד ספרות...

לזכותם של האוהדים אצלנו, חובה לומר, עומדת העובדה כי האופציה הזו הצבעה ברגליים -- איננה עומדת לרשותם. הם הרי עושים זאת בכל ימות השנה, והפלא השמיני של העולם הוא שירידה במספר הצופים לא השפיעה כמעט מעולם על שום מועדון ישראלי להיטיב את דרכיו. אפשר איפוא להוסיף לחזון אחרית הימים של הכדורגל הישראלי את התקווה ליום בו יוכל הקהל להוכיח את כוחו בשפת הכרטיס והקופה.

מגן דוד אדום

אפשר להאשים את אוהדי מנצ'סטר יונייטד בדברים רבים – בעבר הלא־רחוק יצא להם שם של פורקי עול ומטילי מורא והרס (בינתיים שופרה התדמית ללא הכר) – אבל לעולם לא יהיה ניתן לומר עליהם כי הם אינם ניחנים בחוש הומור. לא סתם הומור, אלא היכולת לצאת מהדכאון בדרך המוכרת של הלקאה עצמית.



שוער מומלץ שמיר: ראוי להזדמנות (צילם: עדי אבישי)

מה היה/יהיה

טובי פולק

אלי אוחנה כבר לא ילד

יום ראשון בבוקר. מה בוקר, כבר כמעט אחת בצהריים. בדירתו החמימה בירושלים מתעורר אלי אוחנה היישר אל המקום הראשון בליגה. הפעם -- בלי שותפים. מעניין אגב, מה החבר'ה האלה עושים בלילות, שמתי שאתה לא מתקשר אליהם, הם נשמעים כמי שהתעורר באותו הרגע משנת הלילה...

אז אלי אוחנה, כבר עם שבעה שערי ליגה לאומית (בשבעה מחזורים) לא מתרגש מה'פור' של שתי הנקודות במקום הראשון. וכמו בכל עונה, שוב מתעוררת השאלה הזהה אם זו תהיה עונתה של בית"ר ירושלים.

– אלי, נדמה שכבר היינו בסרט הזה; לפני שנתיים הובלתם עם 7 נקודות יתרון, והאליפות נוחה. מה יהיה העונה?

אתה מדבר שטויות... אז מה אם פעם זה היה ככה. זה אומר שכל פעם זה צריך לחזור?

– אתה שואל אותי?

לא, אני אומר. לפני שנתיים הייתי בן 21. ילד. הקבוצה של היום היא לא הקבוצה של פעם. אנחנו משחקים כבר הרבה זמן ביחד, וכולם נמצאים היום בכושר הכי טוב.

– אז זה אומר שתקחו אליפות?

זה אומר שיש לנו סיכוי טוב לעשות את זה. אם אחרי שבעה מחזורים אני כבר נתתי 7 גולים, ואורי 6 – זה אומר משהו.

– כמה נקודות פור תצטרכו הפעם בשביל לסגור עניין?

מצידי שיהיה פור נקודה אחת עד סוף העונה. רק שניקח אליפות.

– בעיתון „חדשות" המציאו את 'מדד אוחנה'. זה מכניס אותך ללחץ?

אני לא יכול להכנס ללחץ ממשהו שאני לא מתייחס אליו בכלל.

– בתחילת העונה, בפגרה, היו הרבה דיבורים על זה שאתה רוצה לשחק בחו"ל. זה עוד בתוקף?

בטח, למה לא?

– מדברים על זה היום?

למה לדבר כשהכל בסדר? נחכה לסוף העונה – ואז נראה אם צריך לדבר.

– אז אולי תעזוב כמו אלוף?

אני מאוד מקווה. הגיע הזמן ■

אלי אוחנה: בסיום העונה שוב נחשוב על חו"ל (צילם: עדי אבישי)

זאביק היה חותם על המקום החמישי בסוף העונה

מאמן זאב זלצר: אסור לחשוב על מכבי נתניה ההיא...

יש שאומרים שהקבוצה שתיקח העונה את אליפות הכדורגל, תעשה זאת על חשבון אי היציבות של האחרות. הנה, מכבי נתניה נותנת משחק מעולה מול האלופה, הפועל ת"א, ושבוע לאחר מכן טובעת בבוץ בבלומפילד מול מכבי ת"א. למאמן נתניה, זאב זלצר, יש הסברים.

– אז זו בעייה של חוסר יציבות?

אני דווקא לא מסכים. לדעתי העניין הוא שאין היום הבדלים משמעותיים בין הקבוצות. רוב אלו שבחלק העליון – הן באותה רמה. התוצאות מדברות בעד עצמן.

– אלו שבחלק העליון כוללות גם את קבוצתך?

כן, בהחלט. ישנן כמה קבוצות שהתגברו והתייצבו בשנה־שנתיים האחרונות, וזה ניכר בצורת המשחק שלהן. מכבי ת"א, הפועל כפ"ס, בית"ר ירושלים, בני־יהודה. יחד עם מכבי חיפה – נראה לי שאלו הקבוצות שידברו העונה בצמרת.

– מכבי נתניה של היום חוסה עדיין בצילה של נתניה הגדולה של פעם?

זו קבוצה אחרת לגמרי. מי שמנסה להשוות – יוצר בעייה. אסור להשוות. החומר הוא מסוג שונה לגמרי, וגם הכדורגל בארץ השתנה. אסור להם בכלל לחשוב על הקבוצה ההיא.

– אולי חלק מהשחקנים שלך מעט נאיביים, לא דורסנים כמו אלה שהיו פעם.

אני חושב שזו לא בעייה של נאיביות, אלא יותר של העזה. כל מה שמסביב מכניס את הבחורים ללחץ. יש שחקנים שמגיעים למצבים מצויינים – ופוחדים לקחת אחריות. אני מקווה שזה יעבור עם הזמן.

– אם היית יכול, על איזה מקום היית חותם היום בסוף העונה?

אני חושב שהמקום הריאלי שלנו הוא בין ה־4 ל־6 בליגה של היום. כמובן – אם לא יהיו התפתחויות. בעוד עונה או שתיים – אפשר יהיה לדבר גם על אליפות. ■

חורף חם בהיכל קפוא

אחרי שמכבי ת"א הבטיחה, בפעם ה־11 ברציפות, את עלייתה לבית הגמר בגביע אירופה לאלופות -- שוב דיברו כותרות העיתונים על החורף החם שצפוי לבאי היכל הספורט ביד־אליהו.

חורף חם, אולי, בגלל רמת הכדורסל. אבל היכל הספורט הגדול והמפואר בארץ, לא מפנק את קהלו בעניין האלמנטרי של מיזוג/חימום, בקיץ־חורף.

– מנהל ההיכל, גרשון פורמן, יש סיכוי לשינוי?

עובדים על זה. התכנית היא שעד הקיץ הקרוב נצליח לארגן בהיכל מערכת משוכללת של מיזוג אויר, שתקרר בקיץ ותחמם בחורף.

– אז את בית הגמר נאלץ לראות שוב עם מעיל חם...

לא צריך להגזים. כשהאולם מלא, וככה זה במשחקיה של מכבי ת"א בגביע אירופה – די חם שם.

– יש הרבה טענות על כך שהעירייה התחילה לגבות דמי חנייה בחניון ההיכל.

הטענות אינן מוצדקות. כשמדובר בכרטיס כניסה שעולה כ־30–40 שקל (הזולים), והחנייה עולה לא יותר משני שקלים – זה ממש מגוחך. חוץ מזה, ההכנסות הולכות לבניית מערכת מיזוג האוויר.

– בזמן האחרון שוברים הרבה לוחות סלים באולמות בארץ. אתם מאורגנים בנושא?

ארבעה סלים רזרביים מספקים אותך? – יש לנו את כל הציוד, ואנחנו מאומנים ומאורגנים בנושא עד הסוף. יכולים אפילו לקבוע שיא עולמי בנושא.

– יש סיכוי שלפחות לאלה שקונים כרטיסים לתאי הכבוד יהיה איזשהו ריפוד לישבן?

הדברים האלה טובים לאולמות קונצרטים, אולי. באולם ספורט, שבו מתלהבים, עומדים ואפילו רוקדים על הכיסאות – זה לא יישמר יותר ממשחק אחד או שניים. אבל מכיוון שיש אנשים שמשלמים הרבה כסף בשביל הכבוד – אנחנו חושבים עליהם הרבה. כמו למשל חנייה מיוחדת.

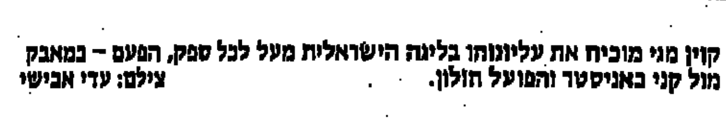
– זה מוצדק לדחות אימונים או משחקים בגלל מופעי בידור?

מעולם לא דחינו אירוע של ממש, כמו משחק גביע אירופה, בגלל מופע בידור. אם מדובר על אימון פה ושם, או אפילו משחק ליגה (וזה נדיר) – הרי שההכנסה ממופעי הבידור היא כה משמעותית שזה פשוט חיוני. זה בעצם מה שמחזיק אותנו. ■

קני באניסטר
(הפועל חולון)

החיה ומלך החיות

■ היו שניחשו את תוצאות ההשוואה הבאה מראש, אבל גם כך היא בלתי נמנעת ■ התשובה הוכיחה מעל לכל ספק: יש אולי „חיה", באניסטר (על־פי הרקורד), אבל יש אחד שהוא המלך: קוין מגי ■ מרדכי רוזנבלום כבר מוכן לקבוע חד־משמעית: מגי הוא שחקן החיזוק הטוב ביותר שהיה בקבוצה ישראלית מעולם!



קוין מגי מוכיח את עליונותו בליגה הישראלית מעל לכל ספק, הפעם – במאבק מול קני באניסטר והפועל חולון. צילם: עדי אבישי

מרדכי רוזנבלום

מאז נחת בארץ הקודש, לא פסקו הדיבורים. מיהו הטוב ביותר: קוין מגי, „מכונת הסלים" של מכבי ת"א, או קני „אנימל" באניסטר, של הפועל חולון. לגבי מר מגי, ידענו בדיוק מה הוא מסוגל לעשות במהלך 40 דקות על משטח הפארקט. אבל באשר ל„החיה" קשה היה לשפוט. הכל היה מוכן איפוא לקרב הגדול: מגי נגד באניסטר.

לא היינו צריכים להמתין זמן רב כדי לגלות את מה שאולי חשבנו עוד בטרם החל המשחק בין מכבי ת"א להפועל חולון. אם באניסטר הוא „החיה" -- קראו כמה אוהדים כיציעי יד־אליהו -- הרי שמגי הוא „מלך החיות"...

מבט אחד מהיר על טבלת הביצועים של שני הענקים האלה, והכל ברור. באניסטר אפילו לא רמז מדוע הוא שומר לעצמו את התואר -- „החיה". הוא היה שקט, רגוע וכמעט שלא הורגש על משטח הפארקט בהיכל. הוא לא דחף ולא צעק ולא חשף את שיניו בזעם. הוא לא הפחיד ולא איים ולא דרס איש.

לא הייתי מנסה חלילה להדביק לו כינוי חדש כמו „חיית־שעשועים", רק בגלל הכבוד שאני רוכש לרקורד שלו בליגה המקצוענית, ולמחשבה שאולי מוטב להמתין עוד כמה מחזורים, על מנת להגיע להחלטה חד־משמעית ומוחלטת לגבי יכולתו של באניסטר.

קוין הוא ללא ספק הכדורסלן הטוב ביותר שראינו אי־פעם במכבי ת"א ובישראל. מכונה משומנת ויציבה, שכמעט אינה מאכזבת. היכולת שלו בהתקפה, כושר הקליעה המדהים שלו מטווח בינוני ומתחת לסל, התנועה המהירה שלו אל הסל וההכשה הסופית והקטלנית.

אבל מעבר ליכולת האישית, הנוטה ללא ספק לזכותו של כוכב מכבי ת"א, נדמה לי כי ההבדל הגדול בין השניים, טמון גם ב... קבוצה בה הם משחקים. מגי משתף פעולה על משטח הפרקט עם לי ג'ונסון, דורון ג'מצ'י, מיקי ברקוביץ', מוטי ארואסטי, חן ליפין, האוורד לאסוף, גרג קורנליוס וליאור ארדיטי. כל החבורה הזאת מסייעת במידה לא מועטה ליכולת הגבוהה של מגי.

באניסטר לעומתו, משחק בהפועל חולון. במפגש האחרון הצטיין מאר דייוי בארמור, אבל קשה לומר כי „החיה" זכה לשיתוף פעולה כלשהו. בחנתי את תנועותיו על המגרש, ולא פעם ראיתי את התיסכול בעיניו. איש הרי לא יקום ויאמר כי באניסטר אינו יודע לשחק כדורסל. הוא בהחלט כדורסלן טוב. אבל מה, לא כוכב. לא מה שקרוי „סופרסטאר".

קני הוא „פועל שחור". האיש שתפקידו לעשות את העבודה הקשה של חסימות לקלעים, מאבקים מתחת לסלים וכדומה. בחולון מצפים ממנו ליותר. מבקשים את באניסטר להיות מגי...

אבל מגי יש רק אחד.

כך היה ביד־אליהו, ביום שני האחרון. אחרי מחצית שקטה מעט מצידו של „האיש שנולד עם כדור ביד" (אני מתכוון למגי, אם לא ניחשתם...) וכינויים „דיבורי" דורון ג'מצ'י ולי ג'ונסון. מגי עסק בחימום.

גם קני עסק בחימום קל ואת 20 הדקות הראשונות (ג'ונסון שמר על „החיה"), סיים קוין עם 16 נקודות ו־5 ריבאונדים מול 10 נקודות לבאניסטר ו־5 ריבאונדים. גם התוצאה לא היתה מי יודע מה, רק 54–48.

אחר־כך החל המשחק הגדול של מגי. הוא ירה מכל מצב. זינק על הכדורים החוזרים בהגנה והותיר את החלונים בכלל, ואת באניסטר בפרט, המומים משהו.

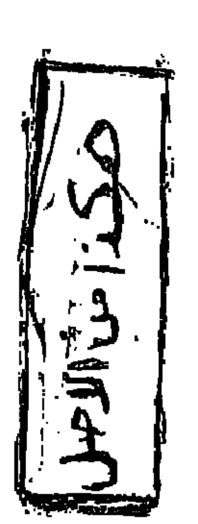
כך זה נמשך בקצב רצחני עד לדקה ה־38, כאשר מאמניו של מגי החליטו להעניק לו את תשואות הקהל. הוא עזב את הפארקט עם 37 נקודות (!!) ו־18 ריבאונדים (!)

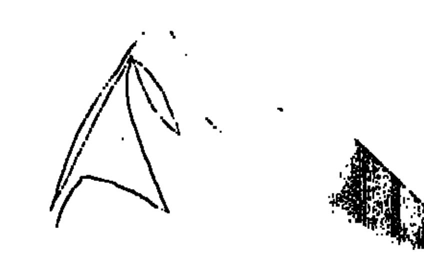
באניסטר הוסיף באותה מחצית סל אחד בלבד...

כעת אולי לא יבלבלו ל„חיה" את המוח עם מגי ומכבי, והוא יוכל להתחיל לשחק כדורסל.

קוין וקני — השוואה

	דקות	סלים	החטאות	נקודות	אחוזי־הצלחה	ריבאונד	התקפה	הגנה	איבודי־כדור	הבבעות
קוין מגי	38	18	2	37	90	18	12	6	2	3
קני באניסטר	37	6	5	12	54	7	1	6	4	1





לאחר קייץ של מחול שדים טיפוסי וחילופי מחמאות חזר בני לם בתשובה. לא עובר דירה, נשאר במכבי נתניה ◻ עכשיו הכל בסדר ◻ מודה לאלהים שלא עבר לבית"ר ◻ בינתיים ממשיך לשבת על הספסל, סוחב פציעות ומקווה לחזור לשחק ◻ „אם הייתי נותן יותר – צבי רוזן לא היה הולך" ◻ „האוהדים נכנסים לעור של ההנהלה" ◻ „פעם דיברו בנתניה על אליפות – לפתע התרגלו לחשוב בקטן" ◻ מתגעגע לימים הטובים ההם עם המכנסים, גריאני ולביא

„אני עדיין כוכב"

אם לם חוזר – מי יעוף

אם לם חוזר להרכב, אחד מתוך הארבעה – גבאי, מסיקה, תקווה או בוארון – עף החוצה.

גבאי: „בני לם שחקן טוב. אם הוא מצוי בכושר טוב אז הוא יכול לשחק בכל קבוצה. אבל זה תלוי במאמן. האם הוא חסר לקבוצה? – תראה, חסרים הרבה. גם עודד, גדי, גריאני ולביא חסרים. אבל מסתדרים. הקישור של נתניה כבר הסתדר עם כולם ויידע להסתדר גם בלי בני לם.

אבי מורגנשטרן

בני לם יושב על הגדר – ולא מיוזמתו. בשנה שעברה, עבר קשה, יחד עם דוד לביא, כדי להשאיר אימפריה כמו מכבי נתניה בלאומית. השנה, בינתיים, הוא יושב בעיקר על הספסל. מצבים משתנים. עוד אשתקד החל לסחוב על גבו פציעות. גם השנה הן לא עזבו אותו. נכון להיום: יש רק תקווה שישחק השבת. תקווה, לא שטר־בטחון.

בנתניה, מסתבר, לא התרגשו מהפציעה של לם. זאב'יק זלצר, שבא לבנות קבוצה במכבי נתניה, הצליח לגבש קישור שמסוגל להסתדר לא רע גם בלעדי לם. בני לם הבין שהקרקע קצת נשמטת לו מן הרגליים. החל מחול שדים טיפוסי. לם ביקש לעבור קבוצה. זלצר לא התרגש וטען שכרגע, ללם אין פוליסת ביטוח בהרכב. רק הוא, זלצר, יחליט מתי להרכיב אותו. לם, חשב לחצות את הכביש ליריבה העירונית, בית"ר. היום הוא מודה לאלוהים שלא עבר לבית"ר נתניה.

שיחה עם בני לם, היא כיום מעין חזרה בתשובה. לפתע הכל בסדר – המאמן, ההנהלה, האווירה. כבר לא פוזל לקבוצה אחרת. מנסה להוריד פרופיל. לא רוצה להתחכך במקומות לא רצויים. מעדיף ליצור תיאור פאסטוראלי. מעניין אם הוא גם מדפדף מדי פעם בהצהרות שלו, בדבר הרצון לעזוב את הקבוצה. משהו כמו „אין לי מה לחפש יותר במכבי נתניה... יצא לי החשק ממנה.. רוצה להחליף אווירה. שם אוכיח לכולם מה אני שווה".

הצעירים שולטים כיום במכבי נתניה

לם שווה כדורגל טכני. זאת יודעים כולם. אלא שגם כוכב כמוהו, לא מסתדר בקלות עם מלחמה על ההרכב הראשון. לפתע הצעירים שולטים במרכז המגרש. מסיקה, גבאי, בוארון ושלום תקווה. התקווה הגדולה של מכבי נתניה.

הצליח בקריירה שלו, לאסוף שלוש אליפויות וגביע אחד. זה היה בימים הגדולים של נתניה. עם עודד מכנס, דוד לביא, גדי מכנס, משה גריאני וכל שאר הענקים. אך כולם פרשו כנפיים וחיפשו מזלם בשדות זרים. בני לם – נשאר. לא עובר דירה.

את המשבר שפקד את נתניה בשנה שעברה, הוא מתאר כתקר בחילוף משמרות ורכש. „היו חילופי שחקנים רציניים, ולקחו מאיתנו במכה אחת ארבעה שחקנים טובים. הביאו שחקני רכש שהיו נחשבים לכוכבים – אבל תכל'ס, הם לא עזרו לקבוצה. לצערי ברדה וחביב ואפילו עם עודד וגדי שחזרו, לא הצלחנו להיות טובים. אולי גם בגלל ששיחקנו בבלומפילד. אנחנו ידועים כתור קבוצה ביתית. גם לא היו לנו אף פעם, כל כך הרבה שחקני רכש. זה פגע בנו".

לקח ללב את עניין רוזן

הכשלונות של נתניה, הביאו לעזיבתו של צבי רוזן. חזרתו והליכתו מחדש. לם היה קשור מאד לרוזן. לקח ללב כשרוזן נפרד סופית מהקבוצה. „לקחתי קשה מאד את העזיבה של צביק'ה. הייתי קשור אליו מאד, והרגשתי אשם שהלך. כאילו בגלל שלא הייתי טוב, הוא היה צריך לשלם את המחיר. נדמה לי שאם הייתי נותן יותר הוא לא היה עוזב. אחר כך העלו את כל הילדים, ללא ניסיון וזה היה מאד מסובך. לא הסתדרנו כל כך. גם האוהדים התחילו להתערב בנעשה בקבוצה."

יש לאוהדים בנתניה מהלכים גם בהנהלה ובפיטורי המאמן?

לם: „יש בהחלט. הם יותר מדי מעורבים כמה שקורה בקבוצה. השחקנים יושבים איתם בבתי קפה והאוהדים נכנסים להם לעור."

את החולשה של שחקני הרכש, תולה בני לם במסע הכושל של הנבחרת. „גדי מכנס ואריה חביב חזרו לקבוצה ללא בטחון, עקב הטעויות שהיו להם בנבחרת – וזה השפיע על הקבוצה כולה".

איך התחושה אחרי שנים בצמרת, למצוא את עצמך נלחם על הירידה?

לם: „תחושה גרועה ביותר. אני הייתי גם בתקופות הטובות של נתניה וגם בגרועות. גם המנטאליות השתנתה, לצערי, בשנים האחרונות. פעם דיברו רק על אליפות ופתאום כולם התרגלו לחשוב בקטן: איך לתפוס מקום טוב באמצע, לא צריך יותר. חושבים איך להוציא תיקו. אני לא מקבל את זה. יכול להיות שאין לנו היום קאדר מצויין, אבל הוא בהחלט קאדר טוב. מה גם שהליגה שלנו לא ברמה גבוהה. רחוק מזה: אם מכבי חיפה לא מנצחת את בית"ר נתניה, אז מה יש בליגה הזאת?".

אשתקד והשנה עדיין בסידרת פציעות

מה קורה איתך בשנתיים האחרונות?. מבני לם, אחד הקשרים הכי טובים בליגה, הפכת לשחקן שלא חוששים ממנו עוד...

לם: „בשנה שעברה עברתי סידרת פציעות. גם השנה נפצעתי בירך. נסעתי עם הקבוצה לחו"ל ועברתי שם טיפולים. חשבתי שהנה אני חוזר לכושר. שיחקנו נגד דימונה ועוד פעם נפצעתי. עד לפני שלושה שבועות סחבתי רגל. אני רק מקווה לא להמשיך את הפציעות. לחזור בקרוב לכושר הרגיל שלי".

למרות הפציעות, לא הסתרת את רצונך לשחק בהרכב, או לחילופין – לעבור קבוצה..

לם: „אז חשבתי שמשהו לא בסדר ביני לבין זלצר. אני רציתי לעלות בכל מחיר ולשחק. הוא כנראה צדק. אסור לשחק כאשר אתה לא בכושר משחק. אני חשבתי שצריך להרכיב אותי, מספיק לפי השם בני לם".

לא מסתכלים עליך, כשאתה פצוע

הרגשת ניכור כשישבת מחוץ להרכב?

לם: „כשבן אדם פצוע, הוא 'אאוט' מהקבוצה. יוצא מהמסגרת המקובלת. לא מסתכלים עליך. מצידם, אתה יכול ללכת הביתה. אני מדבר על השחקנים והמאמן. כאילו בכלל לא שייך. אתה לא בא איתם למשחקים. אולי גם אני אשם כי הרחקתי עצמי מהעניין. גם באימונים זלצר לא עבד עלי במיוחד. הייתי מתאמן עם שחקני ספסל וזה אחרת לגמרי".

בני לם, על רקע קסטות הווידיאו שלו: „לא מוכן להיכנע לגל הפציעות" (צילם: עדי אבישי)

זלצר, טען בראיון בעיתון "העיר" שכרגע נתניה מסתדרת טוב בלעדיך. הרגשת פגוע?

לם: „התעצבנתי מאד על הכתבה שלו. הוא קטל אותי לגמרי. אני התחממתי מהכתבה, ולא רציתי להישאר בקבוצה. אם ככה המאמן חושב עלי, עדיף לי ללכת".

אז מה גרם לפתע לרצון להישאר בקבוצה?

לם: „אני כבר עמדתי לעזוב, אבל ההנהלה ביקשה ממני להישאר. טענו, שאני הסמל של האגודה, כיום. זימנו פגישה ביני לבין זלצר, והוא טען שהדברים שפורסמו, הוצאו מהקשרם ולא הבינו אותו נכון... אני מאמין ולא מאמין לו. מה לעשות. בכל מקרה, לא רצו לתת לי שחרור והאמת היא שלא רציתי ללכת, כי מאמן בא ומאמן הולך. אבל אני גדלתי בקבוצה הזו."

הצהרות רציניות – או סתם גלים

ההצהרות שלך לגבי העזיבה, היו רציניות או שסתם רצית לעשות גלים?

לם: „היו לי כוונות רציניות ודווקא לבית"ר נתניה. אבל באו אלי אנשים ואמרו לי: 'מה אתה רוצה, לקבור את עצמך?'. האמת היא שהאמנתי שאני יכול לעזור להם. ידעתי שזה יהיה אתגר גדול בשבילי ואז הייתי מוכיח לכולם איזו טעות הם עשו כששיחררו את בני לם. אני עוד יכול לתרום ולתת הרבה כדורגל כי רק עכשיו אני בשיא שלי. אני בסך הכל בן 27 וזה הגיל הכי טוב לכדורגלן".

היית מסוגל לשחק נגד מכבי נתניה במדי בית"ר, בדרבי?

לם: „אין ספק שהייתי מרגיש מוזר ובטח שזה היה קשה מאד, אבל זה היה יכול להיות אתגר לנצח דווקא את הקבוצה שגדלתי בה".

אז אתה מצטער שלא עזבת את מכבי נתניה?

לם: „להיפך. אני חושב שעשיתי את המעשה הכי טוב שנשארתי בקבוצה. לדעתי, אפשר לרוץ קדימה במעלה הטבלה. יש לנו הנהלה מסודרת, מגרש מצויין, אנחנו קבוצה טובה. כדאי להשאר בקבוצה".

אתה בטוח שתמצא מקום בהרכב. בסך הכל הקישור הצעיר של נתניה תפקד עד עכשיו בסדר גם ללא בני לם?

לם: „כיום, כמו שאני מדבר איתך, ככה אני בטוח שאני חוזר להרכב של נתניה. אני בטוח שהקבוצה צריכה אותי במגרש. גם כשהייתי פצוע, הרגשתי שזה עניין של זמן עד שאני אחזור להרכב. אני לא חושש משחקנים אחרים. בסופו של דבר, אי אפשר יהיה להתעלם מהכושר שלי. ההשתלבות שלי תלויה רק בי ולא באף אחד".

אבל היום נראה שבנתניה מטילים את מרכז הכובד על שלום תקווה?

לם: „לדעתי, הקבוצה תהיה תלויה בי ובשלום תקווה. כשאני לא בהרכב, אז זלצר בונה על תקווה ועוד שחקנים כמו חלפון. בשנה שעברה, שיחקו לידי בקישור ילדים כמו לוזון ורוחן – והיה לי קשה להתבטא. השנה, יהיו לצידי שחקנים טובים ויהיה לי קל יותר."

המאמנים הקודמים ליטפו אותי

אתה מרגיש שאתה בכושר משחק כמו בעונות הגדולות?

לם: „כרגע אני עדיין לא בכושר. עד שלא אחזור לשחק בכמה משחקים, לא אדע בדיוק באיזה מצב אני. כי לפי אימונים, קשה לדעת. גם מבחינת כושר גופני עדיין אינני בשיא. חוץ מזה, באימונים לא עובדים עלי חזק. אני מנסה לעשות זאת לבד. בשבוע האחרון, זלצר התחיל לעבוד איתי יותר."

אתה מודע לכך, שאם לא תתן משחקים טובים כבר בהתחלה, יקומו אנשים ויאמרו שחבל שהחזירו אותך להרכב?

לם: „אני מקווה שזלצר יאמין בי ויתן לי את הבטחון בכמה משחקים. צריך לזכור שנתניה תלויה הרבה בבני לם. יש בהחלט מילכוד לקום מהספסל להרכב. יש ממני רמת ציפיות גבוהה ואם נפסיד יגידו שאני לא שווה הרבה. שרק זלצר יתן לי גיבוי".

נראה שאתה לא כל כך מסתדר עם זלצר?

לם: „תראה, כל המאמנים שהגיעו לנתניה, תמיד ליטפו אותי והיו איתי בקשר. זלצר הוא אחר. הוא לא מפרגן ככה לשחקנים. אני תמיד הייתי רגיל להיות כלי בקבוצה. לי יש עכשיו בעיה, אבל נצטרך להתרגל למצב. אני הגעתי למסקנה שאני לא רוצה יותר מדי להתקרב. אני בא לאימון, עושה את שלי והולך הביתה. לא יותר מזה. בעבר זה היה אחרת. השחקנים היו קרובים יותר אחד לשני. היה הרבה יותר מאשר רק להתאמן יחד. מה שהרתיח אותי על זלצר, שאחרי ההפסד לכפר סבא, צעקו לעברו כמה אוהדים – והוא טען שאני שלחתי את האוהדים האלו, שאני עשיתי את הבלאגן. שיהיה ברור, שמדובר באוהדים של כל הקבוצה. הרי אם אני לא יהיה טוב, הם יקללו גם אותי".

פעם היינו בנתניה אימפריה

מתגעגע לימים הגדולים עם עודד, לביא, גריאני וגדי?

לם: „בטח שאני מתגעגע לימים האלה. זו היתה תקופה, שאף אחד מאיתנו לא ישכח לעולם. היינו אימפריה. קבוצות שהיו באות לשחק נגדנו, כבר בוינגייט הן היו בפיגור של 0–2..."

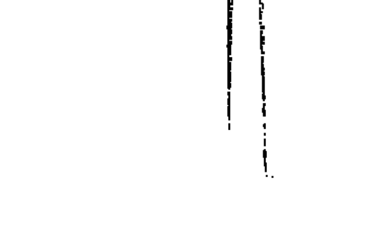
אבל עודד, לביא, מושיקו וגדי עזבו. רק אתה נשארת?

לם: „אני בטוח שאני אהיה כוכב בכל קבוצה. תהיה לי אנרגיה מחודשת. יהיה לי אתגר. אבל גם בנתניה יש לי עכשיו אתגר. כולם חושבים שבני לם גמר את הקריירה ואני אוכיח לכולם שהם טעו. לא מושך אותי לעבור קבוצה. תראה, עודד עזב ובשנה שעברה הוא שוב חזר אלינו. גם גדי. מושיקו, נתן עונה מצויינת במכבי ת"א וגם רצה לחזור בתחילת העונה לנתניה. זה אומר שאין כמו בבית."

אתה מרגיש שאתה עדיין במעמד של כוכב בקבוצה, כמו שהיית לפני כמה עונות?

לם: „אני חושב שכן. אני יכול לעזור לצעירים כי רק דרך הותיקים הם יוכלו לקבל ניסיון ולהתקדם. אנחנו יכולים לעזור להם. אני חושב שאני מסוגל לתת לקבוצה עוד 4 שנים טובות לפחות".

בני לם אופטימי. הראיון איתו נערך בשבוע שעבר. כבוקר, בחנות הוידיאו הגדולה שהוא מנהל בנתניה. אחר הצהריים הוא שוב נפצע. אבל בני לם לא מרים ידיים... ■

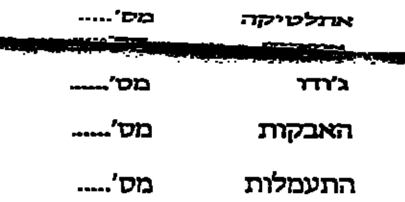
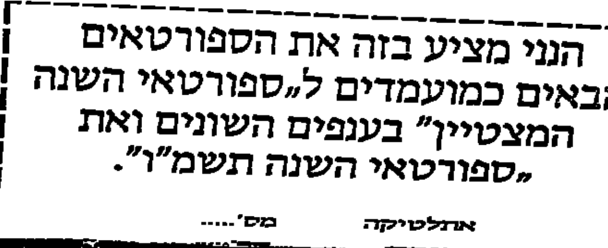
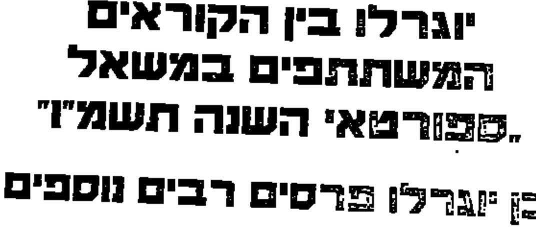


2 כרטיסי טיסה לפריז

יוגרלו בין הקוראים המשתתפים במשאל „ספורטאי השנה תשמ"ו"

כן יוגרלו פרסים רבים נוספים

בעמוד זה מתפרסמים תצלומיהם של ספורטאים שהצטיינו ב־20 ענפי ספורט במהלך שנת תשמ"ו. הקוראים מתבקשים לנקוב במספרו של הספורטאי הנראה להם כמצטיין בכל אחד מ־20 ענפי הספורט ובמספרו הסידורי של הספורטאי, שלדעת הקוראים ראוי לתואר „ספורטאי השנה המצטיין" תשמ"ו.



















































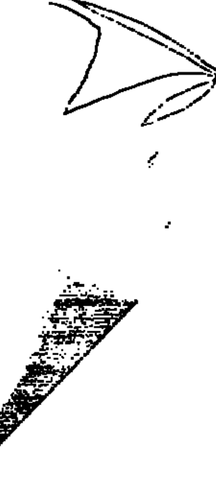
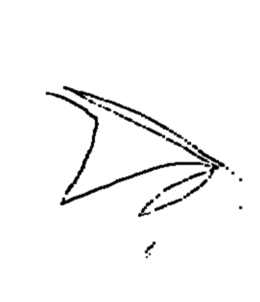










אופניים
1. עמוס גרי
2. טל נשרי

איגרוף
3. יהודה בן־חיים
4. גיורא קוסמקוב
5. יעקב שמואל

אתלטיקה
6. סיגל גונן
7. רמי לבידן
8. אורית קולודני

ג'ודו
9. שי יונה
10. משה פונטה
11. אדי קואז

האבקות
12. משה אורנמן
13. אבן ברנשטיין
14. ר. קוגשוילי

התעמלות
15. פרנסין גראנט
16. יעקב לוי
17. רוויטל שרון

חתירה
18. אריה ברילמן
19. יעקב רוזן

טניס
20. גלעד בלום
21. ש. גליקשטיין
22. עמוס מנסדורף

טניס־שולחן
23. יוסי בונן
24. דרור פולק
25. עדי רוזנבאום

כדוריד
26. אהוד סלע
27. רן כוכן
28. זיו קושניר

29. אבי כהן
30. אלי כהן
31. אורי מלמיליאן
32. דוני רוזנטל
33. אבי דן
34. משה סיני
35. מיקי ברקוביץ'
36. דורון ג'מצ'י
37. ברד ליף
38. קוין מגי
39. לאבן מרסר
40. קרל נברסון
41. דני לנג
42. טל סגוויה
43. רונן שוהם
44. עמיחי ברם
45. יעקב הרשקו
46. רונית כרמלי
47. מאיר דלויה
48. אלי סדרס
49. בוריס פידל

נכים
50. רונן בדין
51. דוני בולוטין
52. ציפי רובין

סיוף
53. ניסן בלנק
54. לידיה חתואל
55. יצחק חתואל

קליעה
56. גילה זאדה
57. יצחק יונסי
58. ניא סטריק

שחיה
59. ערן גרומי
60. שגב פורת
61. אייל שטיגמן

שיט
62. דן טורטן
63. רן טורטן
64. אלון דגן
65. יצחק סויסה
66. גד אברהם

הנני מציע בזה את הספורטאים הבאים כמועמדים ל„ספורטאי השנה המצטיין" בענפים השונים ואת „ספורטאי השנה תשמ"ו".

אתלטיקה	מס'.....
ג'ודו	מס'.....
האבקות	מס'.....
התעמלות	מס'.....
התירה	מס'.....
טניס	מס'.....
טניס־שולחן	מס'.....
כדוריד	מס'.....
כדורגל	מס'.....
כדורסל	מס'.....
כדורמים	מס'.....
כדורעף	מס'.....
משקולות	מס'.....
נכים	מס'.....
סיוף	מס'.....
קליעה	מס'.....
שחיה	מס'.....
שיט	מס'.....

„ספורטאי השנה המצטיין" לשנת תשמ"ו
מס'.......

שם ומשפחה ....
כתובת ....
מיקוד ....
ת.ז. ....

את השאלונים יש לשלוח ל„מעריב", ת.ד. 20010 תל־אביב, לא יאוחר מיום 30 בנובמבר 1986.



האלופה

כדבר הזה עוד לא קרה בישראל – וספק אם אירע גם בחו"ל: אלופת המדינה, מחזיקת הגביע, הנציגה הבכירה לגביע אירופה – פרשה מהליגה ומסתפקת באימונים בלבד ומשחקים ידידותיים, לעתים, בחו"ל את החידוש הזה הביאה לספורט שלנו הפועל נעמן בכדורעף נשים מה היו הסיבות לצעד הקיצוני ? מי עמד מאחורי היוזמה ? מה המטרה סיפור בהחלט לא שיגרתי

יונתן הללי

תארו לעצמכם את הידיעה הבאה: אלופת הכדורסל של ישראל, מכבי תל־אביב, פרשה ממסגרת הליגה ולא תשחק גם בגביע אירופה... לא קשה לנחש איזו סערה היתה קמה, אילו היתה מתפרסמת, אילו היתה זאת ידיעה נכונה.

לאלופת הכדורסל זה לא קרה. סביר להניח שגם לא יקרה. אבל לאלופה אחרת של ישראל – אף היא מוגדרת כ„נצחית" כמעט כמו מכבי ת"א, כדורסל – זה קרה השנה. זוהי אלופת הנשים בכדורעף נשים, קבוצת הפועל נעמן. השנה איננה משתתפת בליגה – אך לאיש זה לא מזיז...

„לא עוד במקום דרוך", הצהירו ראשי נעמן, כאשר החליטו על צעדם הקיצוני, חסר התקדים בספורט הישראלי. מאז היווסדה של הפועל נעמן, נשים – לפני כ־30 שנה – היא זכתה ב־15 אליפויות, 9 מהן מאז 1973. בשש השנים האחרונות היא אלופה ללא מתחרות. את התארים האחרונים, הרצופים, אספו בנות נעמן בקלות, כמו ביצים עזובות. באליפות האחרונה זכו מבלי להפסיד אפילו מערכה אחת. את העונה סיימו ביחס מערכות נדיר: 0–60 (!).

איש לא ציפצף

ראשי נעמן, מעודדים לבצע את צעדם הקיצוני בידי המאמן הנמרץ והמוכשר של הקבוצה, עודד חיטין, החליטו בעקבות סידרת ההצלחות הקלות, כי אין עוד טעם להמשיך ולשחק בליגה הזאת. החלטת הפרישה היתה בלתי נמנעת. בנות נעמן אינן משחקות איפוא בליגה וגם לא בגביע איגוד הכדורעף הישראלי והשנה גם לא בגביע אירופה – ואיש לא „ציפצף" ומחה.

כאשר נתקבלה ההחלטה בנעמן, צפו שיתלוו לה סיכונים. דיברו על אומץ הלב הדרוש כדי לעשות זאת. „לפני שנתיים נשמעו אצלנו קולות בעד פרישה ממסגרת הליגה, עקב היעדר העניין בה. מסיבות שונות החלטנו לדחות את הרעיון", סיפר חיטין. „בתום העונה האחרונה קיבלה ההחלטה תוקף".

„נועצנו, סיפר חיטין, במיטב המומחים בענף ובראשם אריה זלינגר, המאמן הישראלי המצליח, שהצעיד את נבחרת הנשים של ארה"ב למדליית הכסף באולימפיאדת 1984, בלוס־אנג'לס. „זלינגר, מדגיש חיטין, קבע מפורשות כי את הפער בין הכדורעף הנשי בישראל לזה האירופי, לא ניתן לסגור כשעובדים לפי דפוסי האימון הקיימים כיום בישראל. זלינגר איננו ילד ולדבריו משקל רב בכדורעף".

לפני חמישה חודשים ביקר זלינגר בארץ ובחן את אימוני בנות נעמן. קביעתו היתה חד־משמעית: הקבוצה יכולה להצליח בזירה האירופית, רק אם תפרוש מהמסגרת הקיימת – משמע מהליגה הישראלית. תוכניותינו קיבלו איפוא חיזוקים מקצועיים בעקבות האו.קיי. של זלינגר. מיד אחר כך החלטנו: אנחנו – בחוץ".

נימוקים משכנעים

לבד מהסנסציה – אותה, מדגיש חיטין, איש אינו מחפש בנעמן – יש לפרישה נימוקים משכנעים למדי. „ראשית, אומר חיטין, הבנות יוכלו להתאמן ללא מיגבלות־זמן, שנוצרו עקב זימונן התכוף לנבחרות השונות של ישראל. עובדה זאת גזלה מהן את האפשרות לשפר יכולתן במסגרת הקבוצתית. שנית, האתגר הגדול הניצב לפניהן: להגיע לרמה שווה עם הכדורעף האירופי ולא עוד נצחונות על

גלי מסד מנחיתה. היא תלמידת י"ב בכפר מסריק. הכדורעף אצלה במשפחה (צילומים: שלמה מוסקוביץ)

התעופפה מהליגה

האפס, במשחקי הליגה בישראל, שעומדים מעל לכל. ספורטאי שלא יודע מהו הפטר, לא יוכל להאריך בעיסוקו זמן רב".

מאחורי הקבוצה, עומד צוות מסור, העושה ימים כלילות, לאורך תקופה ארוכה – למטרה אחת: דאגה לבנות, למן הפרט הקטן ביותר ועד לצורך לפתור את הבעיה הסבוכה ביותר.

יעל שדה, נשואה + 4, בעבר כדורעפנית הנבחרת וממקימות הפועל נעמן, היום מנהלת הקבוצה: „עיקר תפקידי לדאוג להידוק הקשרים בין הבנות לבין עצמן, למנוע מהן נטיגה כלימודים, לטפל באימונים ולדאוג לכל פרט ובעייה שמתעוררת. הבנות הן אהבת חיי". בת 12 החלה לשחק בנעמן. 20 שנה שירתה את הקבוצה. הופעתה הבינלאומית הראשונה היתה ב־1963, מול הבולגריות.

הפועל נעמן מנוהלת בידי חברי כפר מסריק ועין המפרץ. בעבר הודרכה הקבוצה בידי המאמן דוד לוי. אז נקראה הפועל כפר מסריק. אחר כך נקראה עין המפרץ, האיחוד והוליד את „הפירמה" הטובה ביותר בכדורעף הנשי: הפועל נעמן.

בנוסף ליעל שדה, חברים בצוות הניהולי גם מיכה מילשטיין, גיזבר, שאינו יודע מהן משכורות לא לבנות, לא למאמן ובוודאי לא לעסקנים שכולם פועלים בהתנדבות: אברי הנדלר, אחראי על הקשרים עם מוסדות חוץ והידוק הקשר עם משפחות הבנות; המאמן חיטין, שבנוסף לאחריותו המקצועית פותר לא מעט בעיות ניהול; דני הרטן מיתיעס, פיסיותראפיסט ואבי נירן, רופא הקבוצה.

בין הנחתה להנחתה, חסימות והחלקת־ידיים של מצליחות, מצהיר חיטין: „היעד הוא לקיים דגם שיוכל להתמודד כהצלחה וברמה אחת גבוהה יותר מזו הקיימת כרגע בישראל. תנו לנו שנתיים של עבודה בשקט, תוך אפשרות לניצול מקסימלי של שעות האימון – והתוצאות יבואו מעצמן. קצת סבלנות".

לפני כחודש סיירו מעופפות נעמן, מאומצות בידי מפעל הקרמיקה המקומי, בגרמניה, כאורחות קבוצת הצמרת המערב גרמנית „אויטה". 15 משחקים ב־10 ימים. „מטרתנו להשתתף בטורנירים רבים בחו"ל, כדי לחשל את הבנות למאבקים, ברמה אירופית – ועל ידי כך לעמוד מקרוב על קצב התקדמותן בעבודה שרק החלה", מדגיש חיטין. הזמנות נוספות לסיורים דומים, קיימות. בין השאר – הזמנה לטורניר בינלאומי, בספטמבר הבא.

בנות נעמן בתירגול טאקטי. עתה האימונים הם העיקר ולא המשחקים בליגה בה הכל היה ידוע מראש. מימין: ענת אבישר, המאמן עודד חיטין, אחלאס נג'אר, רונית כרמלי, הילה שפיר, גלי מסד ונטע רינקוב

3 פרשו מפעילות

„משחקי הליגה, אומרת יעל שדה, היוו נטל רב. כל משחק חוץ היה כרוך בנסיעה של שעות, לכל כיוון – רק כדי להביס את היריב בשלוש מערכות, כמעט על האפס. היה חבל על הזמן. לכן עדיף היה לקיים מספר מצומצם של משחקים, בשנה, עם קבוצות מהדרג הראשון באירופה, או לחילופין התמודדויות בארץ עם קבוצות גברים – מאשר לסחוב על גבנו את הנטל הזה, ששמו 'הליגה בישראל'".

בעקבות החלטת הפרישה של האלופה מהליגה – החלטה שלא היתה דוגמתה בשום ענף אחר קודם לכן – קיבלו בנעמן בהבנה את רצונן של שלוש מעופפות מצטיינות, לפרוש מפעילות. הפורשות הן: הקפטנית לשעבר נאווה יוסף, ארנה רוזנבלום וניכל ברנצקי – חברות סגל הנבחרת הלאומית. „אחת הסיבות שרחינו את החלטת הפרישה שלנו מהליגה בשנה אחת, היתה בקשת השלוש לשחק עונה נוספת – האחרונה שלהן". במקום הפורשות באו עתה לקבוצה ארבע צעירות מוכשרות: נטע ויינקוב, 16, עדי אמיר, תלמידות י"א, והבינלאומית אורית סקליס, שנותחה בגרמניה לא מכבר ועתה נמצאת בשלבי החלמה וגלי מסד, תלמידת י"ב. לצידן ממשיכות לפעול „הזקנות הוותיקות" – הבינלאומית רונית כרמלי ועושת־המשחק הילה שפיר, שתיהן, בנות 21 ונחשבות למבוגרות בשישיה הראשונה של נעמן: ענת אבישר בת 19 וחצי, בת המיעוטים מכפר ג'סר אל־זרקה, אחלאס נג'ר, נטע רינקוב, תל־מידת תיכון מקרית־חיים, המשחקת כדורעף ארבע שנים. אגב, נטע והבינלאומית אורית סקליס הגיעו לקבוצה בהמלצת המורה לחינוך גופני בבית סיפרן, יצחק צ'יבין. שתיהן „ענקיות" של 180 ס"מ. כאשר הבחין כהן פסק כי מקומן בכדורעף. לא חלף זמן רב וקביעתו קיבלה חיזוק במציאות.

לגלי מסד מכפר מסריק היתה הדרך לכדורעף קלה יותר: „אבא היה שחקן נבחרת ושני אחי, עמית ותמיר, פעילים בענף גם היום", סיפרה. ענת אבישר היתה כדורסלנית בנהריה. „יום אחד, סיפרה, הגעתי לאימון כדורעף של נעמן. ניסיתי ונכבשתי".

גיבוי מלא

לוותיקות בחבורה – רונית כרמלי מכפר מסריק והילה שפיר מעין המפרץ – דעה מגובשת מאד על החלטת הפרישה מהליגה. רונית: „מפריע לספורטאית רצינית לדעת שבכל יום היא צריכה לשנות מסגרת, פעם אימון קבוצה, פעם נבחרת והשד יודע מה עוד. קשה להתאמן יחד עם בנות שמתאמנות פעם או פעמיים בשבוע ואילו אנו מתאמנות יום־יום. אין טעם באימונים שכאלו. ההחלטה, זכתה למיטב ידיעתי בגיבוי מלא, מקצועי ומינהלי במזכירויות שני הקיבוצים, כפר מסריק ועין המפרץ, התומכים בנו כלכלית".

הילה שפיר „המיקי ברקוביץ'" של נעמן: „הצער הזה מסוגל לדחוף אותנו קדימה. רק בהתמודדויות בחו"ל מול קבוצות צמרת ברמה גבוהה, נרכוש שאפתנות להגיע לרמה הגבוהה לה אנו מסוגלות להגיע".

בנות נעמן, איפוא, מחוץ לליגה – זו עובדה ואת הנעשה אין להשיב, אך חיטין וחבריו סבורים כי בעתיד היותר רחוק עשויות בנות נעמן לשוב למסגרת הליגה בישראל, שוב לזכות באליפות כדי להופיע אחר כך בגביע אירופה – ואז, כך הם מאמינים, יהיו כבר ההתמודדויות שקולות יותר עם סיכוי למעבר לשלבים המתקדמים בזירה בין־אלומית יוקרתית זאת. ■

הילה ורונית – ישחקו בגרמניה

הילה שפיר איננה רוני רוזנטל ורונית כרמלי איננה מוטי איווניר, ולכן רכישתן בידי מועדון המעופפות המערב גרמני, „אויטה", לא זכתה לסיקור בכלי התקשורת. אבל שתי הבינלאומיות של נעמן יככבו החל מפברואר הקרוב בקבוצת הצמרת הגרמנית. בעת שנעמן שהתה לא מכבר בביקור בגרמניה הן קיבלו את ההצעה להצטרף ל„אויטה".

חיטין: „חלק נכבד בהחלטתנו לפרוש מהליגה נבע מהרצון לדאוג לקידומן של המעופפות במישור הבינלאומי".

שפיר: „אני מחכה בכיליון עיניים לרגע שבו אצא לגרמניה. זו תעודת כבוד עבורי ועוד יותר לנעמן". שלא כמו בכדורגל, ההופעה באירופה אינה כרוכה ברווח כספי. לבד מנסיעות ומימון השהות בגרמניה לא נקבל שכר בעד ההופעה שם. שאר השחקניות הן מקצועניות, אבל בכדורעף אין כסף. „הכסף הוא פרט מישנה בספורט הנשגב הזה".

אחלאס: מזרקה לנעמן

לפני שישה חודשים ליוותה את אחותה למירפאה בבית חנניה. הרופא ראה אותה ופסק: „לכי לשחק כדורעף". למה? שאלה והרופא השיב: „תיראי כמה את גבוהה ויפה". כך החלה אחלאס נג'אר, מהכפר ג'סר א־זרקה, שליד חדרה את דרכה בנעמן.

אחלאס איננה זאהי ארמלי של הכדורעף בישראל. בת 19 וחצי. „עם 8–6 שעות אימון ביום היא מסוגלת להגיע רחוק", סבור המאמן חיטין.

חיטין, 50, מאמן את בנות נעמן 13 שנה, 5 שנים אימן את הנבחרת. נשוי + 3 (2 בנים ובת), מורה לחינוך גופני, בוגר וינגייט. בעיניו אחלאס היא נכס.

„כשבאתי לנעמן לא ידעתי מה זה כדורעף", מספרת אחלאס. „ההתחלה היתה קשה. ההורים האגו מאוד עקב הנסיעות לאימונים. המשבר הראשון כבר מאחורי". יש לה שבע אחיות ואח בוגר. אביה דתי. לא הפריעו לה להתמסר לכדורעף. כאשר האימונים מתארכים לתוך הלילה היא לנה בקיבוץ – חיטין הסדיר לה חדר פרטי והורים מאמצים. „אני אוהבת את תשהות במחיצתם. זו חוויה".



אזולאי (צהוב) ולנדאו (אדום) בדרבי האחרון של ת"א.

אזולאי גם בנבחרת

במכבי תל־אביב חשבו שהוא גמור, מחוסל, אחרי שתי פציעות קשות. על הטעות הזאת שילמו 23 אלף דולר לבית"ר ירושלים, שבשורותיה שיקם דודיק אזולאי את הקאריירה שלו. פיסגת השיקום: זימונו לנבחרת ■ בתקופה של ניתוק מגע מהעיתונות קיבל אזולאי אישור מיוחד ממכבי ת"א לדבר, ובאמת לא היתה להם סיבה לחשוש: רק דברים טובים יש לו להגיד על הקבוצה

משה גורלי

כאגף השמאלי של הגנת נבחרת ישראל מתופקדים שני מגינים ותיקים ורבי זכויות כפיונטי ומרילי. לפני המשחק הבינלאומי נגד רומניה זומן מגן שלישי – דודיק אזולאי, המקווה שהתחרות על התפקיד תהיה הוגנת ואובייקטיבית. בויכוח בער ונגד מאמן זר אין ספק שרבים משחקני הליגה המצטיינים נמנים על המצדדים. מירוץ נטול מחוייבויות לנסיכי הנבחרת הקבועים, עושה רושם כמי שמתכוון לפתוח את שעריה. בין המוזמנים התרשים לסגל הרחב מצוי גם דור אזולאי, בינתיים נרגש אפילו מהכבוד שבחימום הספסל הלאומי.

אזולאי, 25, טרוד כיום מפגיעה ברגלו. מבחינה זו יש לו נסיון ארוך וכואב: שני שברים, מיניסקוס ותאונת דרכים בירידה מירושלים. אזולאי החסר אופציות לבד מכדורגל, הפגין רצון ברזל כדי להתאושש ולחזור. הנחישות והעיקשות המאפיינים אותו על המגרש סייעו לו בדרך חזרה אליו. מגן הערן המכבי־תל־אביבי גורש על־ידי שניאור, שחשב שהוא גמור לאחר שתי פציעות קשות. על הטעות הזאת שילמה מכבי 23 אלף דולר כשרכשה אותו חזרה מבית"ר ירושלים, אשר הסכימה לסיוע בשיקומו. בדיעבד מברך אזולאי על המהלך הזה: „היה לי טוב בירושלים; נתתי שלוש עונות טובות, לקחנו פעמיים סגנות וגביע. נהניתי מאוד בבית"ר, זו אחת הקבוצות הנודרות שמקבלות יפה שחקנים זרים. גולדר ואפילו שירזי השתלבו שם יפה".

– אז למה עזבת?

„תראה, אני תל־אביבי טיפוסי, לא התרגלתי לירושלים. לא רציתי לגור בעיר הזאת. חוץ מזה הורי מבוגרים מאוד, ובלי עזרתי קשה להם מאוד. בבית שהם גרים יש שלוש משפחות בשם אזולאי.

הבלאגן עם הרואר גדול. פעם ניתקו להם את החשמל כי לא קיבלו את החשבון. עכשיו אני דואג להוראות קבע, רץ לבנקים, לרשויות".

„אף אחד לא דיבר אתי"

אזולאי ממורמר על הדרך בה נאלץ לעזוב בזמנו את מכבי ת"א. מפריך את המופת הניהולי בו מתהדרת אגודת הפאר: „אף אחד לא דיבר אתי. נתנו לי להרגיש לא רצוי, לא שייך, כשחקן לא התעניינו בשלומי, לא היה אכפת להם אם הגעתי לאימון או לא". היום מלא אזולאי שבחים לאגודתו: „עו־שים בשבילנו הכל, תנאים, ציוד, כסף מגיע בזמן. עושים הכל שנשחק בלי דאגות", יש לזכור שלא רק ההנהלות התחלפו, גם אזולאי השתנה. כיום הוא שחקן מפתח בקבוצה. מעלותיו: מתקל חזק ונקי, שומר קשוח ואחד משחקני ההגנה הבודדים בארץ המסוגל לשחרר כדור מדוייק ולא להיפטר ממנו בבעיטה מבוהלת. חולשותיו: רגל ימין, משחק ראש ויציאה מהירה מהמשום.

מצבה של מכבי ת"א לא מדאיג אותו. להיפך: „עם חומר השחקנים שלנו נרוץ חזק בצמרת". ככלל, הוא יוצא מעורו כדי להעניק שבחים על אגודתו, חבריו ומאמניו. יש לזכור שהראיון נערך בתקופה שבה הוזהרו השחקנים להימנע מעיתונות. אזולאי קיבל אישור מיוחד, ובדבריו, נדמה לי, קלטתי את רחשי תודתו. נפגשנו לפני המשחק נגד מכבי נתניה. את השער היחיד בחייו, בליגה הלאומית, כבש אזולאי נגד... מכבי נתניה בעונה שעברה. שאלתי אותו אם אין הוא מתוסכל על כך שבמשחק הכדורגל נופלת עיקר התהילה ברגלי מבקיעי השערים.

– תסתכל על עצמך, שחקן יציב, ממוצע ציונים גבוה; ולמבנם מספיק גול אחד במשחק חלש כדי לתפוס את הכותרות?

מסתבר שלשחקן אפור יש תשובה אפורה: „כל אחד והתכונות שלו, זה טבעי שהקהל והעתונות אוהבים את מי שנותן את הגולים". אמר ולא חידש דבר.

פעמיים חזר אזולאי למכבי ת"א, בפעם ראשונה אחרי שהושאל להפועל פתח־תקוה, ונתן שם עונה טובה. בפעם השניה לאחר שנתן שלוש עונות טובות בבית"ר ירושלים. כעת הוא מרגיש מחויב לתת כדורגל טוב במכבי ת"א, בה שיחק מגיל 9 ועבר את כל המסלול – ילדים, נערים ונוער. על עתיד מחוץ למגרש עוד לא חשב ברצינות. אפשרויות: אימון נערים והשלמת בגרות.

אזולאי אינו מרואיין קל. לא מספק ניסוחים החורגים מהרפרטואר המקובל של עיתונות הספורט; לא מצליח למצוא מילה רעה על אף אחד (כמעט); יוצא מגדרו בתפקיד דובר חרוץ ומסור לאגודתו. השעתיים שישבנו בלובי מלון כפר המכביה חלפו כניחותא. מדי פעם אני מציץ אל שוגר ריי ריצ'ארדסון וקית בנט (צובט חופשי למלצריות), עם שני אלה, אני מהרהר, הייתי יוצא עם ספור צבע אמיתי. ■

דוביד על דודיק, דודיק על דוביד

אזולאי חייב לשוייצר את הקאריירה שלו, ושוייצר חייב לאזולאי את אחת מהצלחות הרכש הגדולות שנעים לו להזכר בה, במיוחד כעת על רקע הכישלנות בחווק הפועל ת"א.

דוביד: „החזרתי אותו מהפועל פ"ת למכבי ת"א, ואחר־כך לקחתי אותו לבית"ר ירושלים אחרי ששניאור שחרר אותו. דודיק ביקש שאקח אותו אתי. בא עם כרטיס ביד, והתנה תנאי שיהיה אתי בבית"ר כשחקן חוזה ויעזוב אתי. לא הסכמתי, כי הייתי לויאלי לבית"ר, שבכל זאת הסכימה לקלוט שחקן אחרי ששבר רגל. לדודיק היה רצון ברזל. נסע כל כיום לירושלים והתאמן קשה עד שהעמדנו אותו, קונפורטי ואני, על הרגליים. נתן שלוש עונות טובות לבית"ר, שהרוויחו עליו בסוף 40 אלף דולר – 17 שהיו חייבים לו והוא ויתר, ועוד 23 שקיבלו ממכבי".

רודיק: „אני חייב את הקאריירה שלי לדוביד שהיה בשבילי יותר ממאמן – כמו אבא. לקח אותי לירושלים אחרי שתי פציעות קשות. חברי הנהלה שם התנגדו. לא הבינו למה הוא מביא פצועים. בסוף התברר שצדק. הודו לו יותר מאשר לי.

כשנולדו ארנה וזהבה זיסמן – תאומות זהות – קשה היה להפריד ביניהן; גם היום ■ הזהות ביניהן לא רק פיזית, גם מנטלית ■ מובילה אותה לאורך השנים האהבה והשגעון לדבר אחד: ההתעמלות ■ שתיהן מגדלות את דור העתיד של המתעמלות הישראליות בהפועל ת"א ■ היום ארנה מגדלת את הצעירות בקבוצה, ומעבירה אותן מבושלות לתאומתה, זהבה, מאמנת הנבחרת הלאומית

מאמנות זהות

ברוריה ביגמן

כשילדה אמא זלמה זיסמן את בנותיה התאומות ארנה וזהבה, ניזקקה לניתוח קיסרי. השתיים היו ונוקות בסנטרן, והיה צורך להפרידן. איש אינו יודע לומר מי מהן יצאה ראשונה לאויר העולם.

עד היום, אחרי 32 שנה, הן בטוחות שלא יכול להיות אחרת: הן קשורות אחת לשניה ותלויות האחת ברעותה. כשמדברים עם ארנה, יש הרגשה שמשוחחים עם זהבה, ואותה תחושה מלווה אותך כשבת שיחתך היא זהבה.

סיפור מהחיים: זהבה באה לגן הילדים לקחת את בתה של ארנה, ולא החליפה מילה עם האמהות האחרות. מיד שמעה הערות: „תראו את הסנובית הזאת, לא נאה לה לומר שלום"... למחרת התנצלה ארנה בפני האמהות על שבילבלה אותן...

ארנה שי וזהבה זיסמן. מאמנות התעמלות כבר 13 שנה, כולן בהפועל ת"א. אצלן אין קינאה מקצועית אחת באחותה. הצלחה של ארנה – כאילו הצליחה זהבה, וכך גם במקרה הפוך. כאילו הן התאומות היחידות בעולם, המשלימות אחת את השניה במקצוע, והתהילה נשארת בבית.

מדברות בגוף ראשון רבים

נוכרת זהבה: „היה גיל שריכרנו ברבים: 'אנחנו'. רק אחרי כמה שנים, כשארנה כבר היתה מחוץ לבית, תפסתי שאני משוחחת עם כל מיני אנשים ועדיין אומרת 'אנחנו'. שתיהן זהות בתכונותיהן הבסיסיות, ויש להן נטיות לאותם המקצועות. לפני שהחלו את לימוריהן בכתה א', ביקשו ללמוד יחד. בבית־הספר לא התלהבו מהרעיון, אך נכנעו ללחץ. הפחידו אותן שאם יתפסו בה־עתקת שעורים – יופרדו. „מרב פחד, ישבנו ליד אותו שולחן בבית, ואפילו לא הצצנו האחת למחברתה של השניה. ארנה היא דווקא הסקרנית מבין שתינו, אבל הציונים שלנו היו זהים לאורך כל הדרך, למרות שלא למדנו יחד למבחנים. התאומות למדו יחד מכתה א' עד שסיימו את המיכללה למורים לחינוך גופני במכון וינגייט. גם את השרות הצבאי עברו יחד, למרות שארנה כבר היתה נשואה. „ביקשתי להיות במחלקה של הנשואות, כדי להיות עם ארנה, וקיבלתי היתר" מספרת זהבה.



התאומות זהבה (מימין) וארנה זיסמן ליד סוס סמוכות

זהבה היא הקארייריסטית מבין תשתיים. מאמנת נבחרת הנשים של ישראל מזה שש שנים, וחניכתה מילדות בהפועל ת"א, לימור פרידמן, ייצגה את ישראל במשחקים האולימפיים בלוס־אנג'לס. „העדפתי את חיי הרווקות, מפני שראיתי בשנות העשרים את הזמן הטוב ביותר לקאריירה. אי אפשר לשלב חיי נישואים בריאים כשאולם ההתעמלות חשוב יותר מכל רבר אחר. עכשיו, אם אמצא בחור כלבבי, בהחלט אהיה מוכנה למתן את הקצב" – היא מודה.

לאחר האולימפיאדה הרגישה ארנה שאחותה הגיעה לשיא. „אמרתי לה שמשפחה וילדים עומרים לפני הכל, ועליה למתן את הלהיטות אחרי העבודה בנבחרת. אינני יכולה לומר לה להפסיק עם זה לגמרי, אבל היא צריכה למצוא את הדרך לבנות לה תא משפחתי. כשלי הציעו בעבר לאמן את הנבחרת, רחיתי את ההצעה מפני שלא רציתי לפגוע בחיי המשפחה" – אומרת ארנה, אם ליעל בת 8 ושירי בת 3.

חממה פורה בהפועל ת"א

ארנה מטפחת את דור העתיד של המתעמלות בהפועל ת"א – המהווה חממה עיקרית לייצור המתעמלות המצטיינות בארץ. היא עושה את העבורה השחורה. אח"כ מעבירה את המצטיינות שבהן לחלק השני שלה – זהבה, באימון נבחרת ישראל. במקרים שמאמנות מעבירות את המתעמלות שלהן למאמנים אחרים, אחר אוכל את השני. „לי קל מאד להעביר את הבנות לטיפולה של אחותי. התהילה נשארת בבית. תהילה שלה, היא תהילה שלנו. בד"כ מתחילות כל הבעיות כשהבנות צריכות להחליף ידיים. זהבה משתפת אותי בכל רבר שקורה אצל המתעמלות הבוגרות. תמיד היא נותנת לי הרגשה שכל הצלחה של מתעמלת היא הצלחה שלי".

הפועל ת"א מספקת לנבחרת את טלי אוסטפלד, אשתקד אלופת ישראל; רויטל שרון, השנה סגנית אלופת ישראל; אושרית זיגלמן, גלית סגל ותמי אייזנברג. בסגל הצעירות הכולל 15 בנות יש לארנה 'רכוש' של חמש בנות: עדי אבן־צור, ארווה בוצן, רנה קליינמן, שגית עמרם והילה אהרון – כולן אלופות ישראל.

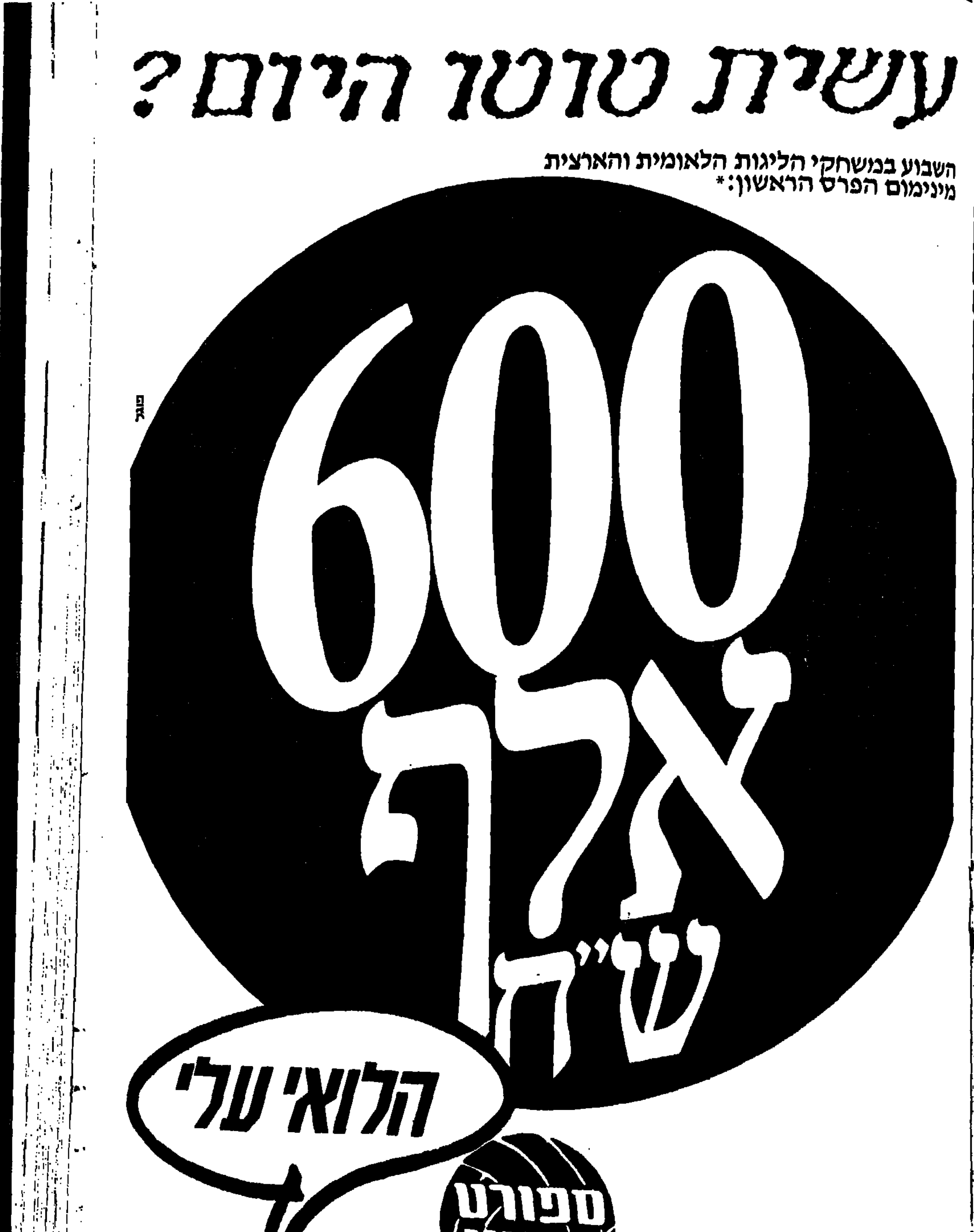
ההרמוניה המדהימה בין ארנה וזהבה הרביקה גם את עמיתי שי, בעלה של ארנה. הוא נותן לאשתו כתף, ומביע הערכה מלאה לה ולגיסתו, למרות שלא פעם קשה לו לנהל את הבית בימים שאשתו נעדרת ממנו. „מה שמעצבן אותי הן שיחות הטלפון הממושכות בין שתינו, מה עוד שהוא משלם את חשבון הטלפון..." – כך ארנה.

הורי השתיים, זלמה ופרדי, משוגעים גם הם על הספורט האצילי. אבא מתעדכן אחרי כל אימון וכל תחרות. האמא מעירה להן לא פעם שהן מרברות יותר מדי התעמלות כשהן באות אליה...

ארנה היא הכותל של זהבה. תמיד הממתנת, המרגיעה. „אחרי הנפילה של לימור מהקורה בלוס־אנג'לס, היה לזהבה משבר גדול. היא רצתה לזרוק מעליה את כל העסק. היו להן הרבה לילות של בכי. אני עמדתי מאחוריה, ושיכנעתי את ראשי הענף שבגלל נפילה אומללה לא צריך לטפס על זהבה. לא נתתי לה לפרוש, מפני שיש לה עוד שנה וחצי לאולימפיארת סיאול, ושתי מתעמלות, רויטל שרון ופראנסין גראנט – יכולות להופיע שם" מגלה ארנה. היא מוסיפה: „אם מישהו לא מסתדר אתה, מבקשים ממני סיוע. גם הורים שלא פותרים בעיות עם אחותי פונים אלי לעזרה".

בררך עבודתן הן מעט שונות. ארנה מגלה תקיפות רבה באימונים, אך לאחר מכן היא משמשת „אמא" שלהן במלוא מובן המילה. היא נמצאת איתן כל יום, והן ניפגשות אתה יותר מאשר עם אמותיהן. „אני מודעת לכך שעלי להעניק להן לא רק ערכים ספורטיביים, אלא גם דברים נוספים".

עד כמה אוהבות אותן חניכותיהן, תעיר מסיבת הפתעה שערכו להן לפני מספר שבועות לרגל יום הולדתן ה־32, במסעדה תל־אביבית. הן העניקו להן גביע הוקרה יפהפה. שתיהן התרגשו עד דמעות. זה פיצוי על כל הרגעים הקשים בעבודה, שהיא בד"כ מאוד כפוית טובה. ■



תחזי-טוטו
שישו שכטמן

הטבלאות – ב"מעריב"

לתשומת לב מנחשי הטוטו: טבלאות הליגה הלאומית והארצית בכדורגל מופיעים היום במדור הספורט היומי של "מעריב".



כדור־בוץ, זה מה שהיה לנו השבוע. הבאלט על השלולית נקלט במצלמתו של עדי אבישי במשחק הפועל ת"א – הפועל פ"ת.

תחזית למחזור 11

1. יבנה - נתניה. המגרש ביב־נה הוא מבצר אמיתי. נתניה, קבוצה טובה, סיימה את שני משחקיה האחרו־נים בנצחון והפסד. השבוע – תיקו. בעונה שעברה 1–0 ליבנה.

2. הפועל פ"ת - מכבי ת"א. גיו־רא שפיגל ירצה בנצחון קבוצתו הנוכ־חית על קבוצתו בעבר. לשתי הקבוצות שחקנים טובים ולוחמים. פ"ת ניצחה בעונה שעברה 3–1 וכל תוצאה אפש־רית. משולש.

3. מכבי פ"ת - הפועל ת"א. "סנונית אחת איננה מבשרת את הא־ביב". נצחון אחד אינו מכשר עדיין על שינוי מהותי בהפועל. מאבק פתוח בין סגנון התקפי (פ"ת) למערך מבוקר. גם בשנה שעברה, עונת האליפות, ניצחה פ"ת 1–0. משולש.

4. בני יהודה - הפועל כפ"ס. מאבק מרתק בין שני הכוחות העולים בכדורגל שלנו. כפ"ס אוהבת את המג־רש בשכונה וניצחה בו פעמים רבות (2–1 אשתקד). כדאי מאוד לראות וקשה לנחש. משולש.

5. מכבי חיפה - באר שבע. עם מרילי וגם בלעדיו, חיפה היא קבוצה טובה שעדיין לא הראתה למה היא מסוגלת. ה"קונצרט" (5–1) מהעונה שעברה, לא יחזור אך נצחון חיפני יהיה. 1.

6. בית"ר ירושלים - מכבי יפו. קשה מאד, השנה, להתלהב מהירושל־מים. כאשר ממלאים טופס טוטו כדאי גם להירגע קצת. x בנוסף ל־1 על מנת להיות רגועים...

7. שמשון - הפועל לוד. במחש־בה ראשונה – 1. במחשבה שניה ושלי־שית – משולש. שמשון ניצחה שלושה משחקים ברציפות. לוד הוכיחה בחיפה ובהפסד לבית"ר שהיא מתכוננת להישאר בליגה הלאומית. יש לה כל הכלים לכך.

8. בית"ר ת"א - בית"ר נתניה. שתי הקבוצות היו רוצות להיות צמו־דות לאחותן מירושלים. ת"א נראית עדיפה אבל תיקו ונקודה לנתניה אפשריים. 1,x.

9. בית"ר נהריה - הכח. כמו המשחק הראשון בטופס, גם המשחק הזה, הראשון ממשחקי הארצית שבני־חוש השבוע, יסתים כנראה בתיקו. הכח תתקשה לשחזר את הנצחון על הפועל חיפה וכנראה לא תפסיד שבוע שני ברציפות. בית"ר טרם הוכיחה שיש שיש לה כלים לנצחון.

10. מרמורק - הפועל ירושלים. הלאומית לשעבר תבוא לרחובות כדי לראות ניהול תקין, נוער שטופח וכ־דורגל טוב. לירושלים אין תשובה לאף אחר מהנ"ל. 1.

11. דימונה - חיפה. החיפנים עדיין לא אמרו את המלה האחרונה שלהם בליגה. הקבוצה, נחושת החלטה ואינה מוותרת. דימונה במגרשה (5–1 מול טבריה) היא קבוצה טובה מאד. משחק פתוח בסרה 1–2,1 בטוטו.

12. בית שאן - טבריה. גם לעמק הירדן יש דרבי וכמו בכל דרבי, גם כאן גרפוס מפולש.

13. הפועל ר"ג - מכבי שעריים. בשבת האחרונה החמיצה ר"ג נצחון על צפרירים חולון. השבת, לאחר סידרה של משחקים בהם שיחקה טוב ולא ניצחה - תנצח.

14. חדרה - חולון. משחק קשה מאד לניחוש, מאחר שמדובר בליגה הארצית שנצחון חוץ בה הוא נדיר. 1,x. ■

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1		X	
2		X	
3	X	X	
4	X		
5	X		X
6	X		
7	X		X
8		X	
9			X
10	X		
11		X	X
12	X		
13	X		
14		X	

שלשות /
כפולים 4
טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1	X		X
2		X	
3	X	X	
4			X
5	X		
6		X	X
7		X	
8	X	X	
9	X		
10		X	X
11			X
12	X	X	
13	X		
14			X

שלשות /
כפולים 6
טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1	X		
2	X	X	
3		X	
4	X	X	
5	X	X	
6	X	X	
7	X		
8	X		
9	X		
10	X		
11	X	X	X
12	X	X	X
13	X	X	
14	X		

שלשות 2
כפולים 5
טורים 288

לעשירים

	1	x	2
1	X	X	X
2		X	
3	X	X	X
4	X		
5	X		
6	X		
7	X	X	X
8	X	X	
9	X		
10	X		
11	X	X	
12	X	X	
13	X	X	
14	X		

שלשות 3
כפולים 4
טורים 432

שיטה מצומצמת

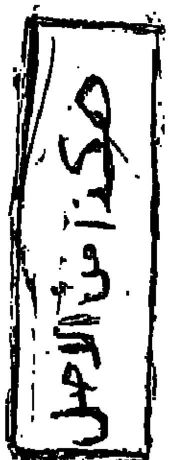
	1	x	2
1		X	
2	X	X	X
3	X	X	X
4	X	X	X
5	X		
6	X	X	
7	X	X	X
8	X	X	
9		X	
10	X		
11	X		X
12	X	X	X
13	X		
14	X	X	

שלשות 5
כפולים 4
טורים מלא 3888
טורים בשיטה המצומצמת 24

	1 (1)	1 (x)	1 (2)	2 (1)	2 (x)	2 (2)	3 (1)	3 (x)	3 (2)
1		X			X			X	
2			X		X		X		
3		X		X					X
4	X					X		X	
5	X			X			X		
6	X	X		X	X		X	X	
7			X			X			X
8	X	X		X	X		X	X	
9		X			X			X	
10	X			X			X		
11	X		X	X		X	X		X
12	X	X	X	X	X	X	X	X	X
13	X			X			X		
14	X	X		X	X		X	X	

	4 (1)	4 (x)	4 (2)	5 (1)	5 (x)	5 (2)	6 (1)	6 (x)	6 (2)
1		X			X			X	
2			X		X		X		
3	X					X		X	
4		X		X					X
5	X			X			X		
6	X	X		X	X		X	X	
7		X			X			X	
8	X	X		X	X		X	X	
9		X			X			X	
10	X			X			X		
11	X		X	X		X	X		X
12	X	X	X	X	X	X	X	X	X
13	X			X			X		
14	X	X		X	X		X	X	

	7 (1)	7 (x)	7 (2)	8 (1)	8 (x)	8 (2)	9 (1)	9 (x)	9 (2)
1		X			X			X	
2			X		X		X		
3			X		X		X		
4			X		X		X		
5	X			X			X		
6	X	X		X	X		X	X	
7	X			X			X		
8	X	X		X	X		X	X	
9		X			X			X	
10	X			X			X		
11	X		X	X		X	X		X
12	X	X	X	X	X	X	X	X	X
13	X			X			X		
14	X	X		X	X		X	X	





הרוקי'ס



שימו לב גם לטירוני הליגה – הבולטים בינידם השנה מטרידים את מנוחתם של רוב המאמנים ■ מי היו הטירונים המפורסמים ביותר, שנסקו למעלת כוכבים ? ■ איזהו מחזור הטירונים הטוב ביותר בנ.ב.א. ?

בראד דוארטי: המגוייס מס. 1 השנה

וויליאם בדפורד: בין המצטיינים

אריק הניג

בין 276 הכדורסלנים הטובים בעולם, שפתחו את עונת הנ.ב.א. ה־41, נמצאים כמה „טירונים" – רוקי'ס – שבאורח טבעי ימקדו אליהם מעתה את תשומת לב של המומחים. אלו הם כוכבי הקולג'ים שנעשו הקייץ מקצוענים. הבולטים ביניהם: בראד דוארטי, כריסטופר וושבורן, וויליאם בדפורד וצ'אק פרסון. כדאי לזכור את השמות – הם עוד יהיו פעם כוכביה העיקריים של הליגה. כך זה היה תמיד.

ב־1960, למשל, גוייסו לנ.ב.א. אוסקר רוברטסון וג'רי ווסט. ב־1970 היו כוכבי הדראפט בוב לאניר, פיט מאראביץ' וקלווין מרפי. ב־1979 – לארי בירד, מג'יק ג'ונסון וסידני מונקריף (בירד נבחר לנ.ב.א. עוד ב־78' אך חזר לשנת לימודים נוספת); ב־1982 היו הרוקי'ס הבולטים: ג'יימס וורת'י, דומיניק ווילקינס וטרי קאמינגס וב־1983 – פאט יואינג.

כאשר סוקרים את רשימת הרוקי'ס המתארכת, צצה השאלה: איזהו מחזור הטירונים הטוב מכולם? – אין תשובה חד משמעית, אך מקובל לראות במחזור 84' את הטוב ביותר. היו שם מייקל ג'ורדן, אקים אולג'וואן וצ'ארלס ברקלי, שעשויים להיות לטובים ביותר בתפקידם בכל הזמנים.

החיה דורג 156

ב„דראפט" 1984 היה אקים, בוגר מיכללת יוסטון, כיום 23, 2.14 מטר, מועמד מס. 1. הרוקטס רכשה אותו. סם בואי, בוגר קנטאקי (25, 2.16) – דורג שני ופורטלנד זכתה בו. מייקל ג'ורדן בא מצפון קרוליינה לשיקאגו. סם פרקינס (25, 2.08), נחת מצפון־קרוליינה בדאלאס. צ'ארלס ברקלי, החמישי בדירוג, הגיע ממיכללת אובורן לפילדלפיה. מל טארפין (26, 2.11), שישי, בא מקנטאקי לקליוולנד ואלווין רוברטסון (24, 1.85) מארקאנסו – לסאן־אנטוניו.

קני באניסטר („החיה") שנחת בחולון היה גם הוא באותו מחזור גיוס – במקום 156...

● ג'ורדן מתמודד כיום עם לארי בירד על תואר „הגדול מכולם". משלב באישיותו יכולת מבריקה בכל התחומים עם כושר מנהיגות מעולה. ב־82' הצעיד את צפון־קרוליינה, בית היוצר לכשרונות הכדורסל ומודרכת בידי דין סמית, לכתר המיכללות. משם באו גם ג'יימס וורת'י, סם פרקינס ובראד דוארטי. ב־84' היה ג'ורדן כוכב הנבחרת שזכתה בזהב האולימפי. בעונה הראשונה בנ.ב.א. העלה את קבוצתו הכושלת שיקאגו, להשגים נאים וזכה בצדק בתואר „רוקי השנה" וגם ב„פרס שיק", הניתן לשחקן בעל התרומה הגדולה ביותר למשחק ולקבוצה בכל הקטגוריות: קליעה, ריבאונדר, חטיפות, אסיסטים. אשתקד נפצע קשה ברגלו ונעדר מרוב משחקי שיקאגו. באורח פלא חזר – בניגוד לעצת הרופאים – ובפיניש מסחרר הביא את הכולס לפליי־אוף. גרם תדהמה גדולה כשבמשחק הראשון נגד הסלטיקס, בבוסטון, קלע 47 נקודות ובשני – 63 (שיא בפליי אוף בכל הזמנים). לארי בירד אמר עליו: „ג'ורדן הוא הגדול מכולם". מאמן בוסטון, קיי.סי. ג'ונס, סינן: „מעולם לא ראיתי את שחקני מפוחדים כל כך מול האיש הזה שחיסל אותם"..

ב־3144 דקות ב־82 משחקי עונת 84', קלע ג'ורדן 2313 נקודות (בממוצע 28.2 למשחק), 69 חסימות, 196 חטיפות, 481 אסיסטים, 534 ריבאונדים, 51.3 אחוז דיוק מהשדה. ב־85' הופיע,ב־18 משחקים (451 דקות). מאזנו: 408 נקודות (ממוצע – 22.7, 21 חסימות, 37 חטיפות, 53 אסיסטים, 64 ריאבונדים,, 45.7 אחוזים. ב־3 משחקי הפליי אוף (133 דקות), 50.5 אחוז דיוק, 43.7 נקודות בממוצע (131 בסך הכל), 4 חסימות, 7 חטיפות, 17 אסיסטים, 19 ריבאונדים.

● אקים, משחק כדורסל רק שש שנים. קודם לכן היה שוער כדורגל בניגריה. בעיני רבים הוא אחד הסנטרים הגדולים ביותר. במשחק האחרון בגמר הפלייאוף המערבי, עשה „שחור בעיניים" לקארים עבדול ג'אבאר ויוסטון סיימה ב־4–1 מול הלייקרס ועלתה לגמר מול בוסטון.

ב־68 משחקיו בעונת 86'(2467 דקות), השיג דיוק של 52.6 אחוז מהשדה, קלע 1597 נקודות (ממוצע 23.5), 231 חסימות, 134 חטיפות, 137 אסיסטים, 781 ריבאונדים. ב־20 משחקי הפליי אוף (766 דקות) קלע 537 נקודות (26.9 בממוצע), 53 אחוז דיוק, 236 ריבאונדים, 39 אסיסטים, 40 חטיפות, 69 חסימות.

● ברקלי, „הרכבת" או „הטנק" – מי שהאפיל כבר בעונה שעברה על הסופרסטארים של ה„סיקסרס" מוזס מאלון וד"ר ג'יי – קלט 1206 ריבאונדים (!) ב־80 משחקי הליגה הסדירה (2952 דקות משחק), 57.2 אחוז דיוק מהשדה, 20 נקודות בממוצע (1603 בסך הכל), 312 אסיסטים, 173 חטיפות, 125 חסימות. ב־497 דקות ב־12 משחקי הפליי אוף קלע 300 נקודות (ממוצע 25, דיוק 57.8 אחוז), 67 אסיסטים, 27 חטיפות, 15 חסימות, 189 ריבאונדים.

ב־1984 זכה במדליית הזהב האולימפית.

ב־82 משחקי הליגה הסדירה בהם הופיע ב־2878 דקות, קלע 1932 נקודות (ממוצע 17, דיוק של 51.4 אחוז), ביצע 40 חסימות, 301 חטיפות, 448 אסיסטים, 516 ריבאונדים (!). ב־98 דקות ב־3 משחקי הפליי אוף קלע 27 נקודות (9 בממוצע, 27.6 אחוז דיוק), קטף 14 ריבאונדים, 19 אסיסטים, 7 חטיפות, 1 חסימות.

מגי 39, לי 17

גם שאר בוגרי מחזור 84' אינם קוטלי קנים: סם בואי נחשב בעיני רבים כיורש אפשרי לקארים. פציעה קשה הרחיקה אותו אשתקד ממחצית משחקי הליגה. בעתיד ימלא אחר הציפיות. פרקינס, בן זוגו של ג'ורדן כאליפות הקולג'ים ובאולימפיאדה (ממוצע 15 נקודות), הוא מכוכבי דאלאס. טרפין השיג ממוצע של 13.7 נקודות למשחק – וממלא כבר תפקיד חשוב מאוד בקליוולנד.

אלוין רוברטסון: השומר הטוב ביותר

קוין מגי היה בדראפט 82' במקום ה־39, גוייס לפניקס – ונכשל. לי ג'ונסון דורג 17 (!) בדראפט 79', הבטיח רבות ולא הצליח במבחן ביוסטון. לארי בירד דורג בדראפט 78' במקום ה־6. מייקל ריי ריצ'ארדסון – אילו שיחק בישראל – היה רשאי לשאת את התואר „המדורג הגבוה ביותר שיצא מחוץ לארה"ב". בדראפט 78' דורג רביעי (!). אגב, הדירוג נקבע על־פי תפקידו של השחקן ודירוגה של מיכללתו.

ומה השנה? – בראד דוארטי, מדורג 1, בדראפט 86' מצפון־קרוליינה, ממשיכם של וורת'י וג'ורדן, 2.14 מ' – נחת בקליוולנד. מדורג 2 היה לן באיאס ממרילנד שנרכש בידי בוסטון ומת אחר יממה מהרעלת קוקאין. כריסטופר וושבורן מצפון קרוליינה סטייט, 2.11 מטר הגיע לגולדן סטייט; צ'אק פרסון מאובורן, 2.04 מטר באינדיאנה; קני ווקר מקנטאקי 2.04 מטר בניקס; וויליאם ברפורד מממפיס, 2.04 בפניקס; רוי טרפלי ממישיגן, 2.14 בדאלאס ורון הארפר מאוהיו, 1.98 בקליוולנד.■

● אלווין רוברטסון, שנבחר לשחקן ההגנה הטוב ביותר ב־86' – פחות ידוע משלושת הגדולים אך לא פחות מוכשר מהם – נבחר ל„משתפר השנה": היה מלך החטיפות של 86' ומייקל ריי ריצ'ארדסון היה המלך ב־85'.

מכבי מתנ"ס תל־כביר. עומדים: המאמן שמואל בליל, יוסי פרימו, יוסי זמרני זאב זליג, שחר בריט, מנהל פנחס בריט. כורעים: דוד נסים, מיקי שפיגל, גילן ברזילי, ארז אברמוביץ (צילום: ישראל מלובני)

צרה־צרורה: שיתוף שחקנים שלא כחוק

זה קרה במשחק של גדשמאל עם בחן, במחוז שומרון – תופעה כאובה ועדיין נפוצה, אך לא תמיד היא מגיעה לדיון משמעתי ■ גורל חורף שיבש השבוע את משחקי הליגה במחוזות השונים

צבי גלפרין

קבוצות הילדים בכדורסל שבו לפעילות בליגה, לאחר פגרת סוכות. רוב הקבוצות גם השתתפו במחזור גביע. בסוף השבוע שובשה הפעילות באורח ניכר, עקב הגשמים ומזג האויר הסוער. כל המשחקים שנועדו להיערך במגרשים פתוחים – לא קויימו. רק האגודות בעלות המזל שלהן גם אולמות – אפילו אולמות בבתי ספר ולא אולמות עצמאיים – לעגו לשר החורף וקיימו את המשחקים כסידרם. זו הוכחה נוספת עד כמה זקוק הכדורסל לאולמות ועד כמה יש לשים קץ לאופנה הישנה שיצאה מכבר מכלל שימוש, שהמשחק מתקיים רק במגרשים פתוחים, לרוב רעועים. נשוה למרי תופעה שמגרש כדורסל, לקבוצות ילדים, היה ב„גילגולו הקודם" קטע כביש... במקום מירצפות או ציפוי סינטטי חדיש, הריצוף איננו אלא אספאלט. ממש סכנת נפשות לשחק עליו...

ואם כבר מתייחסים לאולמות: צרה צרורה הם האולמות הלא־תיקניים, על פי מידותיהם. הבעיה היא שעיריות ורשויות מקומיות לא מעטות, שאוהבות להתהדר בהשגי הנוער שלהן – לא מעמידות לרשות האגודות את האולמות המתאימים, התיקניים, לשימוש הקבוצות במשחקי הליגה ולאימונים. בעיה זו חייבת להיפתר – לטובת הקבוצות, לטובת הכדורסל.

עד כה נערכו כבר שזה מחזורים בליגת הכדורסל לילדים. כלומר ברוב המחוזות הגיעו כבר לאמצע הסיבוב הראשון. כל התוצאות שאנו מביאים כאן נמסרות לנו בידי איגוד הכדורסל – ועל פיהן נערך גם הדירוג. עיכוב בריוות, לעתים בגלל השיבושים בדואר או איחורים בריוות מצד שופטים – מביאים לכך שהתוצאות חלקיות והדירוג איננו עדכני ביותר.

להלן התוצאות האחרונות, כפי שנמסרו מאיגוד הכדורסל:

מחוז גליל עליון

הפועל נאות מרדכי – מלכיה 30-43.

מחוז העמקים

הפועל נצרת עלית – בית"ר מגדל העמק 2–0 (טכני).

מחוז מפרץ

הפועל כרמיאל – אליצור עכו 2–0 (טכני).

מחוז שומרון

הפועל בחן – גן שמואל 2–0 (בדיוות קודם נמסר על 47–44 לגן שמואל. בערער שהגישה קבוצת בחן על שיתוף שחקנים שלא כחוק, זכה בחן בנצחון טכני). מכבי יהודה חדרה – הפועל גבעת עדה 76–25.

מחוז נתניה

הפועל חרות – מכבי קוכה נתניה 78–7. מכבי נתניה – מכבי קוכה נתניה 78–10. מס. אבן יהודה – מכבי נתניה 47–41.

מחוז פתח־תקוה

מכבי מרכז ת"א – הפועל מודיעים 45–40, מ.מ. גבעת שמואל – הפועל מודיעים 101–9.

מחוז דן

מכבי שלום ר"ג – אגודת ספורט הצעיר רמת השרון 57–54, הפועל הדס חולון – אליצור גבעתיים 51–29, מכבי ת"א רמת אביב – הפועל הדס חולון 41–21.

מחוז תל־אביב

א.ס. רמת השרון – מכבי מרכז רמת גן 42–33, הפועל ברוש חולון – מכבי אשכול פ"ת 2–0 (טכני).

מחוז שפלה

אליצור נוה דוד רמלה – מכבי צפון ר"ג 45–43, אס"א ת"א – מכבי רמת חן 62–32, מכבי צפון ר"ג – בני יהודה ת"א 45–31, הפועל אורן חולון – מתנ"ס תל כביר ת"א 44–30, הפועל בני ברית יפו – מכבי צפון ת"א 46–35.

מחוז מרכז

א.ס. סביון/נוה מונסון – אליצור צפון רמלה 52–46, הפועל חרוב חולון – א.ס. סביון/נוה מונסון 28–18.

מחוז דרום

עירוני קרית גת – הפועל ארז 39–27.

מחוז הנגב

הפועל בארי – הפועל עומר 2–0 (טכני). הפועל רביבים – הפועל בארי 42–28.

ארבע ליגות של ילדות פעילות העונה ושלוש מהן כבר נפגעו מ„מכת ההתפרקויות": בליגת הצפון נותרה 7 קבוצות עם התפרקותה של הפועל כפר סאלד. בליגת העמקים נותרו 6 קבוצות לאחר שגנוסר ועין חרוד התפרקו. עשר קבוצות נשארו בליגת הילדות במחוז מרכז לאחר שבני יהודה רוקח והפועל פ"ת הפסיקו פעילותן. רק במחוז חיפה לא התפרקו – אך שם יש שש קבוצות בלבד. הוכחה נוספת עד כמה עגום מצב הכדורסל הנשי בישראל.

במחוז צפון צועדת בראש הפועל דפנה עם 5 נקודות לפני מכבי מטולה 4 (2 משחקים). במחוז עמקים ראשונה הפועל עין חרוד איחוד עם 6 נקודות לפני בית אלפא 4 (2 משחקים). במחוז חיפה ראשונה הפועל מגידו הרי אפרים עם 6 נקודות לפני עין דור קישון 4. במחוז מרכז ראשונה הפועל כפר הס/שפיים לפני אליצור סלע ראשל"צ ואליצור בת ים/חולון – לשלושתן 6 נקודות. ■

בודד באזור מסוכן
לנצח בכל

יחיד נגד כולם

Dangerous Ground

בכורה ארצית

„אסתר" תל-אביב
גם ליל שישי 10

„ארמון" חיפה

